

Hanka

Technická univerzita v Liberci

Hospodářská fakulta

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Rok odevzdání: 1998

Jitka Jeriová

Technická universita v Liberci
Hospodářská fakulta

Obor : Podniková ekonomika

DAŇOVÁ EXEKUCE

BP - PE - KFÚ - 091

JITKA JERIOVÁ

Vedoucí práce : Ing. Hana Bezoušková, Katedra financí a účetnictví

Konzultant : Vladimír Hroch , Finanční úřad Jilemnice

Počet stran: 37

Počet příloh: 5

Datum odevzdání: 29.5.1998

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI

Hospodářská fakulta

Katedra financí a účetnictví

Školní rok 1997/98

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

pro

Jitku J e r i o v o u

obor č. 6268 - 7 Podniková ekonomika

Vedoucí katedry Vám ve smyslu zákona č. 172/1990 Sb. o vysokých školách a navazujících předpisech určuje tuto bakalářskou práci:

Název tématu:

Daňová exekuce

Zásady pro vypracování:

1. Daňová soustava.
2. Daňové exekuce.
3. Daňové nedoplatky.
4. Propojení FÚ.

V45/98 Hb

(4)

KFU/PE

43A.1, 11A. příl.

OBSAH

	Strana
ÚVOD	8
1.kapitola-Veřejné finance	9
2.kapitola- Daň	11
2.1. Daňová soustava	
2.2. Správa daní	
3.kapitola- Daňové nedoplatky	14
3.1. Daňové nedoplatky	
3.2. Daňové úniky	
3.3. Proč vznikají daňové nedoplatky	
3.4. Legální daňové úniky	
3.5. Nelegální daňové úniky	
4. kapitola- Daňová exekuce	
4.1. Činnost správce daně před zahájením exekuce	
4.2. Daňová exekuce	
4.2.1. Zahájení daňové exekuce	
4.2.3. Odporovatelnost	
4.2.4. Neoprávněné vymáhání	
4.2.5. Exekuční náklady	
4.2.6. Jednotlivé způsoby vymáhání daní	
I. Příkazání pohledávky na peněžní prostředky na účtech vedených u peněžních ústavů a příkazání jiné pohledávky	
II. Prodej movitých věcí	
III. Prodej nemovitostí	
IV. Srážky ze mzdy, jiné odměny nebo jiného příjmu	
5.kapitola- Finanční úřad Jilemnice	30
5.1. Nárůst daňových nedoplatků na FÚ Jilemnice	
5.2. Přehled vymáhaných a vymožených nedoplatků	
5.3. Některé nejčastější nedoplatky na FÚ Jilemnice a možnosti vybrání	
5.3.1. DPH	
5.3.2. Daň z převodu nemovitostí	
5.3.3. Daň z příjmů ze závislé činnosti	
5.3.4. Daň z příjmu fyzických osob	
5.3.5. Daň z příjmu právnických osob	
5.3.6. Daň z nemovitostí	
6.kapitola- Společnost s ručením omezeným	38
7.kapitola- Propojení institucí	40
8.kapitola- ZÁVĚRY	41

Seznam použitých zkratek

atp.	a tak podobně
č.	číslo
ČR	Česká republika
ČNB.....	Česká národní banka
DPH.....	Daň z přidané hodnoty
FO.....	Fyzická osoba
FÚ.....	Finanční úřad
IČO.....	Identifikační číslo organizace
Kč	Korun českých
mil.	milión
mld.	miliarda
např.	například
odst.	odstavec
OSŘ.....	Občanský soudní řád
par.	paragraf
příp.	případně
PO.....	Právnícká osoba
resp.	respektive
sb.	sbírky
SR	Státní rozpočet
S. s r.o.	Společnost s ručením omezeným
tis.	tisíc
tzn.	to znamená
tzv.	takzvaný

ÚVOD

Téma daňová exekuce jsem si pro svou bakalářskou práci vybrala po absolvování měsíční praxe na finančním úřadě v Jilemnici. Zaujala mě jako oblast, která je velice málo známá. Daňové subjekty často nevědí, že daně mohou být od nich vymoženy a jakou formou mohou být vymáhány.

Na druhé straně mě velice překvapilo množství a hlavně výše nezaplacených daní - daňových nedoplatků. Stálé narůstání těchto daňových nedoplatků také určitým dílem přispívá ke stálému prohlubování deficitu našeho státního rozpočtu. Vyplývá z toho tedy, že kdyby stát byl schopen daně, které stanovil, také lépe vybrat, mohl by náš státní rozpočet vykazovat lepší výsledky.

Cílem mé bakalářské práce je přiblížit způsoby, jak je možné provádět daňovou exekuci.

U jednotlivých způsobů jsem se zaměřila na případy, kdy jsou používány, na jejich průběh a hlavně na to, jaká práva a povinnosti má správce daně a jaká práva a možnosti má daňový subjekt. U jednotlivých způsobů jsem se pokusila najít jejich výhody a nevýhody.

Dále bych chtěla poukázat na problémy, se kterými se při vybírání a vymáhání jednotlivých daní setkávají právě na FÚ v Jilemnici a pokusit se nastínit možnosti jejich zlepšení.

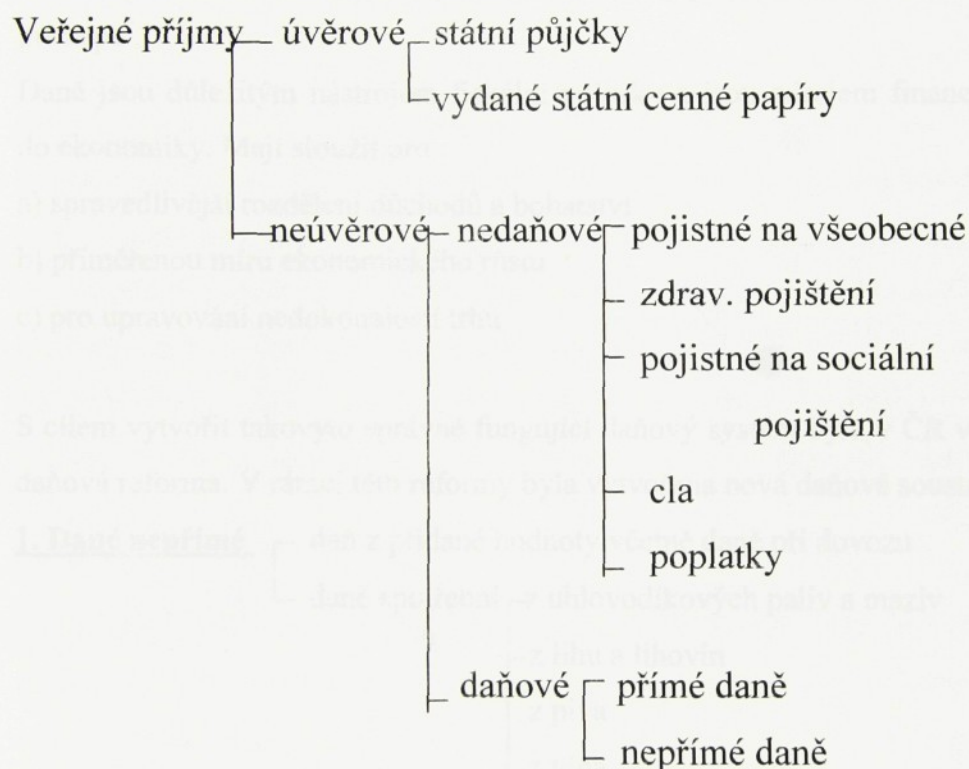
Šestá kapitola pojednává o společnosti s ručením omezeným. U této společnosti jsem se zastavila, protože právě tato společnost figuruje na seznamu daňových dlužníků na finančním úřadě v Jilemnici nejčastěji.

V sedmé kapitole jsem se zastavila u problematiky spolupráce jednotlivých finančních úřadů a ostatních institucí.

1.kapitola VEŘEJNÉ FINANCE A DANĚ

V každé, i zcela tržní, ekonomice nacházíme prvky netržní. Tyto prvky trh sám svým působením nemůže zajistit. Jedná se o tzv. veřejné statky. Tyto statky zajišťuje stát a jsou zcela nebo částečně financovány z prostředků veřejných rozpočtů (státního rozpočtu, rozpočtů obcí). Veřejnými statky tedy rozumíme hlavně školství, zdravotnictví, policii, soudy, příspěvky na dopravní podniky, výzkumné vědecké instituce, státní podniky ale i kulturní zařízení, ekologie, úprava měst,.....

Aby mohl stát všechny tyto oblasti zajistit, musí získat do rozpočtů odpovídající příjmy. Pro zajištění těchto příjmů využívá stát více zdrojů:

Tyto veřejné příjmy plynou zčásti do státního rozpočtu, zčásti do místních rozpočtů (měst a obcí) a do fondů. (Viz přílohy tabulky A a B)

Jestliže se tedy snažíme nalézt způsoby, jak snížit deficit SR, musíme se zaměřit také na daňovou soustavu, daně a jejich vybírání.

2.kapitola - DANĚ

2.1. Daňová soustava ČR

S daněmi se setkáváme již v době vzniku prvních států (tzn. už v počátku tohoto tisíciletí). Od té doby prošly daně celou řadou velkých změn. Od naturálních dávek a příležitostných plateb panovníkovi ve starověku dospěly až k dnešním pravidelným a povinným příjmům veřejných rozpočtů.

Dnes chápeme daně jako " příjem veřejných rozpočtů, kterou se odčerpává ze zákona, podle předem stanovené sazby daně, část nominálního důchodu subjektu na nenávratném principu ." *¹

Daně jsou důležitým nástrojem fiskální politiky a jsou zdrojem financování státních zásahů do ekonomiky. Mají sloužit pro :

- a) spravedlivější rozdělení důchodů a bohatství
- b) přiměřenou míru ekonomického růstu
- c) pro upravování nedokonalostí trhu

S cílem vytvořit takovýto správně fungující daňový systém byla v ČR v roce 1993 provedena daňová reforma. V rámci této reformy byla vytvořena nová daňová soustava, kterou tvoří:

1. Daně nepřímé

- daň z přidané hodnoty včetně daně při dovozu
- daně spotřební
 - z uhlovodíkových paliv a maziv
 - z lihu a lihovin
 - z piva
 - z vína
 - z tabákových výrobků

2. Daně přímé

- z příjmů - daň z příjmů FO
 - daň z příjmů PO
- z nemovitostí - z pozemků
 - ze staveb
- dědická a darovací
- z převodu nemovitostí
- daně k ochraně životního prostředí (zatím v ČR žádná taková daň neexistuje)

^{*1} Bakalářské minimum z daní, kapitola 1.2., strana 12

Tato daňová reforma si kladla za cíl zjednodušit daňové řízení a umožnit jednodušší, rychlejší a hlavně úplnější vybírání daní. Během pěti let, kdy nový daňový systém fungoval, však zjišťujeme, že jsou nutné stálé změny a zlepšování tohoto systému.

Je nutné najít optimální výši jednotlivých daní. Najít optimum s ohledem na to, že každá z daní má jiné dopady (ať už ekonomické nebo psychologické) a také jinou náročnost při správě a vybírání.

Např. Majetkové daně jsou relativně malou částí z celkových příjmů rozpočtů. Jejich sazby nemohou být příliš vysoké, protože poplatník přímo vnímá výši zdanění.

Spotřební daň a DPH mohou být relativně výnosným a stabilním příjmem. Zdanění by měl podléhat široký okruh běžného zboží a tyto sazby by tak mohly být nižší. Tyto nepřímé daně jsou zahrnuty v ceně zboží, takže spotřebitel si tolik neuvědomuje, jak vysokou daň platí. Existuje však také určitá mez únosnosti. Budou-li tyto daně příliš vysoké, budou příliš vysoké ceny a spotřeba se bude snižovat. Tím se budou snižovat příjmy z těchto nepřímých daní, ale i příjmy podnikatelských subjektů a tedy i příjmy z daní z příjmu FO a PO.

Nepřímé daně by mělo být i snadnější vybírat. V ceně je každý zaplatí automaticky a poté už stačí vybrat od plátce. Jeho příjmů se tato daň nedotýká, takže by měl být ochotný daň zaplatit. V ČR se však u těchto daní (hlavně DPH) setkáváme také s poměrně vysokými nedoplatky.

Přímé daně jsou relativně vysokým a pružným příjmem. Jsou také vhodné na upravování z hlediska spravedlnosti daní, protože mají poměrně velký přerozdělovací efekt. Na druhé straně jsou ale nespravedlivé v tom, že podnikatelské subjekty si je mohou snížit uplatněním nákladů a FO mající příjmy ze závislé činnosti nijak výši svých daní ovlivnit nemohou. Výše těchto přímých daní je často důvodem nespokojenosti poplatníků, protože si je přímo uvědomují.

Chceme-li tedy zvyšovat příjmy SR zvýšením sazeb, musíme brát v úvahu všechny dopady, které toto zvýšení může mít. Je proto snažší najít optimální úroveň a poměr a vytvořit optimální podmínky pro to, aby tyto daně byly vybrány v maximální možné míře.

2.2.Správa daní

Správou daní jsou v současné době pověřeny dva orgány: a) územní finanční orgány

b) celnice - pro daně, které souvisí s přechodem hranice - daň silniční, DPH při dovozu.

Územní finanční orgány mají dvoustupňovou soustavu - finanční úřady a finanční ředitelství. Finanční ředitelství jsou řízena Ministerstvem financí ČR a zabývají se řízením finančních úřadů.

Vlastní správou daní se zabývají ve většině případů finanční úřady.

" Správou daně se rozumí činnost specializovaných orgánů směřující ke správnému a úplnému zjištění, stanovení a splnění daňových povinností, zejména právo vyhledávat daňové subjekty, daně vyměřit, vybrat, vyúčtovat, vymáhat nebo kontrolovat jejich splnění ve stanovené výši a době." *²

To znamená, že FÚ provádějí veškeré činnosti, které s daněmi a daňovými subjekty souvisí. Všechny subjekty se nejdříve musí zaregistrovat. Po zaregistrování jsou přiděleny správcům buď podle druhu daně (např. oddělení daně z nemovitostí) nebo podle osoby (FO nebo PO). Správce pak provádí veškerou agendu související s každým subjektem (příp.daní). Spolupracuje také s kontrolním oddělením - doporučuje subjekty pro kontrolu a podílí se na zpracování výsledků kontroly.

Správce tedy také registruje , jak jsou daně placeny. Zjišťuje tedy i daňové nedoplatky. Upomíná subjekty k placení těchto nedoplatek a v případě, že nedoplatky zůstávají nezaplacené, předává správce tyto subjekty oddělení exekuce, aby zahájilo vymáhání daní.

3. kapitola- Daňové nedoplatky

3.1. Daňové nedoplatky

Pod pojmem daňové nedoplatky rozumíme daně, které měly být ze zákona přiznány a zaplacený, ale zaplacený nebyly.

Daňové nedoplatky můžeme při jejich vzniku rozdělit do dvou skupin:

- a) daně, které daňový subjekt přiznal, ale nezaplatil. Pro tuto situaci existují různé příčiny:
 - celkově špatná finanční situace subjektu

² Zákon č.337/1992 Sb.,o správě daní a poplatků,§1,odst.2

- druhotná platební neschopnost - subjekt má sice dostatek kapitálu , ale nemá dostatečnou hotovost nebo prostředky na účtech, kterými může disponovat.
- subjekt se záměrně vyhýbá placení
- subjekt záměrně přesune své prostředky a je zdánlivě v platební neschopnosti

b) Daňové úniky - daňový subjekt daňovou povinnost ani nepřizná, přizná jen částečně nebo přizná v upravené výši

Daňové nedoplatky v ČR- viz příloha č.3 tabulka C

3.2. Daňové úniky

Daňový poplatník se zcela logicky pokouší minimalizovat svou daňovou povinnost. To může provést:

- a) formou daňových úspor - to znamená, že zvolí pro stanovení daňového základu a daně takový postup, který je pro něho nejvýhodnější a zajistí si jím legálně co nejnížší daň.
- b) využívání daňových výhod - využije nedokonalosti daňových zákonů a tak se mu podaří snížit si svou daňovou povinnost. Ještě stále však nepřekračuje zákon
- c) nelegální daňové úniky - zde už překročí poplatník zákony. Tyto úniky jsou tedy trestné. Je však obtížné viníka nalézt, dokázat mu překročení zákona a nedoplatené daně získat.

3.3. Proč vznikají daňové nedoplatky

1. Poplatník není ochoten platit daň, protože nevidí přímo žádné statky, které by za ni dostal. Má tak pocit, že je státem obírán neprávem a snaží se daň snížit nebo úplně obejít.

2. Další příčinou může být nedokonalost systému = nedokonalost daňových i jiných zákonů a nebo malá účinnost činnosti daňových orgánů a jejich malá autorita. To právě často navazuje na nedokonalost zákonů, kdy pracovníci FÚ nemohou pro případ udělat nic účinnějšího.

3. Neznalost zákona související s nízkým vzděláním

4. Špatná finanční situace dlužníka

V případech 3. a 4. nelze mluvit o záměrném obohacení

5. Často se však za nevědomostí skrývají spekulace vzdělaných lidí, touha obohatit se. Znají zákon velice dobře a hledají způsoby, jak ho obejít.

6. Spekulace mohou vést až tak daleko, že subjekty uvažují, zda trest za překročení zákona nebude nižší než jejich výnos z daňového úniku.

7. Zpronevěra třetí osobou je také častou příčinou vzniku nedoplatku. Daně, které jsou určitým způsobem sráženy poplatníkovi plátcem nebo jsou vybírány v ceně zboží (např. DPH) často plátcem nejsou odvedeny. Tento plátcem tím vlastně ani nesnižuje svou daňovou povinnost, ale přímo se obohacuje. Takovýto případ by tedy měl být klasifikován jako krádež a přísně postihován.

Bohužel je stále více dalších příčin a případů daňových úniků.

3.4. Legální daňové úniky - legální snižování daní

Do této skupiny patří forma daňových úspor nebo využívání daňových výhod.

Častými případy legálního snižování daně jsou následující případy:

Firma se rozdělí na menší jednotky a tím se sníží sazba u daní s progresivní sazbou.

Firma se snaží snížit svůj základ daně tím, že splní některé podmínky pro osvobození od daně, změni formu investování nebo výrobu podle toho, kdy bude mít nižší sazbu.

Často také firma přesune své sídlo do země s nižšími daněmi.

Nejjednodušším a nejúčinnějším případem je upravování základu daně účetní cestou - např. pozdržením nebo urychlením zúčtování některých výdajů.

3.5. Nelegální daňové úniky - daňová defraudace

Daňový subjekt si snižuje svou daňovou povinnost nezákonným způsobem. Porušuje daňové i jiné zákony a toto porušení by tedy mělo být základem pro trestní stíhání.

Nejčastější formy daňové defraudace : ^{*3}

- zatajení příjmů nebo majetku jako základu daně
- použití nižší sazby daně (DPH)

^{*3} Bakalářské minimum z daní, kapitola 10.3.

- nadhodnocení nákladů tím, že do nich zahrnují i ty náklady, které základ daně nesnižují
 - nepřihlašování zaměstnanců úřadům = neplacení daní a pojistného
 - prodej nevidovaného zboží
 - skryté převody zisku mezi filiálkami
 - nepřiznání zboží při dovozu
- a řada dalších

4.kapitola - Daňová exekuce

4.1. Činnost správce daně před nařízením exekuce

Jestliže správce daně zjistí daňový nedoplatek, upozorní nejdříve dlužníka nebo jeho ručitele na tento nedoplatek dopisem. Nereaguje-li dlužník na toto upozornění, zasílá mu správce daně výzvu k zaplacení tohoto nedoplatku v náhradní lhůtě. Dále ho v této výzvě upozorní na to, že po uplynutí náhradní lhůty bude daň vymáhána. Proti této výzvě se může daňový dlužník odvolat.

Současně s touto výzvou se formou další výzvy správce daně dotazuje, zda a od koho pobírá mzdu nebo jiný pravidelný příjem, u kterého ústavu má účet a jeho číslo. Nepodá-li subjekt tyto informace ve stanovené lhůtě nebo jsou údaje úmyslně nepravdivé nebo neúplné, může mu správce daně uložit pokutu v přiměřené výši. Tuto možnost však správce daně v praxi používá velice zřídka. Proti těmto výzvám může subjekt do třiceti dnů podat námitky, kde uvede objektivní důvody, proč daň nezaplatil a proč by případné vymáhání mohlo být neoprávněné.

Správce daně také může další potřebné informace získávat nebo ověřovat výzvami od bank, zaměstnavatele, svědeckou výpovědí třetích osob. Banky a ostatní dotazovaní mají povinnost tyto informace poskytnout nebo mají možnost podat do třiceti dnů námitky.

Už v této fázi se můžeme setkat s prvním problémem. Výzva bankám i dlužníkovi se zasílá před nařízením exekuce. Je tedy možné, že dlužník stihne např. vybrat peníze z účtu, převede majetek ze společnosti atp. Hrozí-li, že by tyto komplikace mohly nastat, má FÚ možnost zahájit exekuci bez výzev.

4.2. Daňová exekuce

Územní finanční orgány mají, dle zákona č.531/1990 sb.,o územních finančních orgánech, oprávnění daně a dotace vymáhat. To znamená, že jsou oprávněny provést výkon daňových rozhodnutí tak, aby byly dlužné částky vymoženy. Oprávnění k exekuci v oblasti daní a dotací mají zejména FÚ, u kterých je příslušný daňový dlužník evidován, dále mají toto oprávnění v oblasti své působnosti i finanční ředitelství.

Vymáhání daní a dotací se řídí:

- a) speciálními ustanoveními v daňových zákonech
- b) zákonem č. 337/1992 sb.,o správě daní a poplatků (v současné době jeho poslední novelou z roku 1996)
- c) není-li problematika upravena těmito speciálními zákony, řídí se Občanským soudním řádem

Jedná se o vymáhání:

- daňových nedoplatků, včetně příslušenství daně (příslušenstvím daně rozumíme penále, zvýšení daně, exekuční náklady, úroky)
- nedoplatků na pokutách dle daňových zákonů
- nedoplatků dalších odvodů a poplatků sankční povahy ukládaných podle jiných než daňových zákonů

Pro zahájení vymáhání daňového nedoplatku (nebo jiné peněžité povinnosti, dále jen "nedoplatek") musí být splněny tyto předpoklady:

1. Daňový dlužník nezaplatil v zákonné lhůtě
2. Daňový dlužník nezaplatil nedoplatek ani v náhradní lhůtě (není nutným předpokladem v případě, že exekuce bude zahájena bez výzvy)
3. Existuje vykonatelný exekuční titul = vykonatelný výkaz nedoplatků, vykonatelné rozhodnutí nebo splatná částka zálohy na daň
4. Právo daňový nedoplatek vymáhat nezaniklo a lze se jej domáhat - to, že právo vymáhat zaniklo, musí namítnout dlužník, jinak ho správce daně nebere v úvahu.

4.2.1. Zahájení daňové exekuce

Vymáhací řízení je zahájeno buď již zmíněnou výzvou k zaplacení nedoplatku nebo exekučním příkazem. Vlastní vymáhání je vždy zahájeno exekučním příkazem. Exekuční příkaz je rozhodnutím a je v něm uveden exekuční titul, zvolený způsob exekučního výkonu a náklady exekuce. Doručuje se dlužníkovi (nebo ručiteli) ale i dalším osobám jako např. bance, u které má dlužník účet, zaměstnavateli dlužníka atp. Všechny tyto osoby mohou opět podat námitky do patnácti dnů nebo dlužník může podat odvolání, byl-li příkaz vydán bez výzvy k zaplacení daňového nedoplatku.

4.2.2. Odložení daňové exekuce

Dlužník má možnost zažádat o splátky nebo o posečkání daně, pokud poskytne dostatečné záruky na pozdější úhradu daně. Zároveň správce daně uplatní zástavní právo na pokud možno veškerý majetek dlužníka. Tento případ je v praxi poměrně častý.

Po uplynutí stanovené doby se potom v exekuci pokračuje, jestliže nedoplatek nebyl stále zaplacen.

V případě, že by vymáhání způsobilo takovou újmu, že by dlužník nebyl schopen zajistit sobě a své rodině základní potřeby nebo by došlo k úplnému zániku právnické osoby, může dlužník zažádat o prominutí daňového nedoplatku. Jestliže podle zjištěných podmínek FÚ předpokládá, že tento stav dlužníka je trvalý, exekuci zruší. Jestliže však zjistí, že důvody, pro které byl nedoplatek prominut, pominuly, zahájí znovu exekuci.

Subjekt může dále žádat i o zrušení exekuce nebo o vyloučení určité věci z daňové exekuce.

V žádosti však musí prokazatelně doložit, že :

1. není dlužníkem nebo ručitelem
2. daňový nedoplatek byl už zaplacen a to před započítáním exekuce nebo v průběhu exekuce
3. daňový nedoplatek byl prominut
4. exekuce měla být provedena na věci, které nejsou majetkem dlužníka
5. nastaly jiné důvody - např. právo vymáhat zaniklo uplynutím prekluzivní lhůty

Správce daně může zrušit daňovou exekuci nebo rozhodnout, že daňovou exekuci neprovede, jestliže zjistí, že náklady spojené s vymáháním by byly vyšší než prostředky, které by tímto způsobem získali.

Daňová exekuce je automaticky zastavena, jestliže daňový dlužník zemře nebo zanikne a jeho povinnosti a práva přejdou na stát.

4.2.3. Odporovatelnost

Správce daně může požadovat, aby soud určil, že určité právní úkony dlužníka jsou vůči správci daně neúčinné. Jsou to úkony, které dlužník provedl během posledních 3 let a které způsobily, že správce daně nemůže zcela uspokojit daňovou pohledávku. Např. dlužník převedl nebo prodal majetek, atp.

Další podmínkou však je, že v době, kdy prováděl výše uvedený úkon, měl dlužník současný nedoplatek.

Poslední podmínkou je, že odporovatelnost je možné uplatnit pouze v případech, kdy je prokazatelné, že dlužník uvedené úkony provedl, aby poškodil své věřitele (mezi nimi i stát) a že druhá strana těchto úkonů (kupující, nabyvatel,...) o tomto úmyslu věděla.

Druhým případem, kdy je možné uplatnit odporovatelnost, je případ, kdy druhou stranou jsou příbuzní dlužníka. Aby dlužník obhájil neodporovatelnost těchto úkonů, musel by jednoznačně prokázat, že tyto blízké osoby o jeho úmyslu nevěděly a nemohly ho ani rozpoznat.

V případě, že správce daně takovýto soudní spor vyhraje, jsou uvedené právní úkony neúčinné. To znamená, že majetek se vrátí do vlastnictví dlužníka a lze na něj uplatnit exekuci. Je však velice obtížné a nákladné dlužníkovi dokázat úmysl krátiť daň a dokázat, že druhá strana o tomto úmyslu věděla. Ve velkém množství takovýchto případů je správce daně neúspěšný a nedoplatek není tímto způsobem vymožitelný.

4.2.4. Neoprávněné vymáhání

O neoprávněné vymáhání se jedná, jestliže dluh byl vymáhán bez platného exekučního titulu, osoba, u které byl vymáhán není dlužníkem ani ručitelem, byla přikázána exekuce na pohledávky, které exekuci nepodléhají (např. sociální dávky), atp.

Neoprávněným vymáháním se rozumí i použití nelegálního exekučního prostředku.

Osoba, u které byl takto neoprávněně vymáhán dluh, má nárok na úhradu skutečné škody tímto vymáháním způsobené nebo má nárok na úhradu ve formě úroku z neoprávněně

vymáhané částky ve výši 280% diskontní sazby ČNB pro dané čtvrtletí. Úrok se nepřizná, činí-li méně než 50Kč.

4.2.5. Exekuční náklady

Jestliže exekuce byla provedena oprávněně, hradí tyto náklady dlužník.

V případě neoprávněného vymáhání hradí exekuční náklady správce daně a ten také musí uhradit škodu vzniklou subjektu.

Do exekučních nákladů patří NÁKLADY NA ZABAVENÍ - tu jsou ve výši 2% vymáhaného nedoplatku (minimálně 200Kč)

Při prodeji movitých věcí a nemovitostí jsou druhou částí těchto nákladů NÁKLADY NA VÝKON PRODEJE - opět činí 2% vymáhané částky (minimálně 200Kč).

Dále je nutno připočítat HOTOVÉ VÝDAJE správce daně - patří sem např. úhrady za odtahování automobilu, úhrady za skladování zabavených věcí, pojištění, úhrada za zámečnické práce, byly-li nutné k otevření bytu, fotografický materiál použitý při dokumentaci průběhu exekuce, pronájem sálu pro dražbu,...

Náklady na zajištění a prodej jsou vymáhány spolu s dlužnou částkou. Hotové výdaje nejsou předem známy. Dlužník je musí zaplatit po provedení exekuce.

Exekuční náklady se stávají součástí daňové povinnosti a přecházejí do státního rozpočtu.

Situací, kdy náklady hradí správce daně, je například případ, kdy před exekucí exekutor nechává ocenit majetek, aby zjistil, zda exekuce vůbec bude mít efekt. A to v tom smyslu, že se nenajde kupec na nemovitost, která je předmětem exekuce. Je-li odhadní cena nemovitosti vyšší než reálná tržní cena, nemá smysl organizovat dražbu bez reálné naděje na prodej nemovitosti.

Velké částky často neúčelně vynaloží, dojde-li ke střetu s konkursem na majetek dlužníka nebo s jiným dluhem.

Byl-li majetek dán do konkursu nebo je na něj vypsán konkurs během daňového řízení, nemůže být na tomto majetku vymáhání uplatněno nebo musí být řízení zastaveno. Daňový

dluh bude později vyrovnán z výtěžku konkursu. Vyrovnána bude však jen část, která vznikla 3 roky před vyrovnáním.

Poměrně často se podobným způsobem správce daně střetne s jinými věřiteli dlužníka, např. bankou. Správce opatří zástavním právem určitý majetek dlužníka a později zjistí, že tento majetek už byl zastaven dříve bance. Řešení pro tyto problémy by mohlo být propojení mezi bankami a úřady.

4.2.6. Jednotlivé způsoby vymáhání daní

Na základě výše dluhu a všech známých údajů o stavu účtů, majetku,..... dlužníka musí správce daně resp. exekutor určit, který způsob pro vymáhání použije. Způsob musí být zvolený tak, aby tímto způsobem získaná částka postačila na pokrytí dluhu resp. aby to byla částka v danou chvíli maximální možná. Dlužník se většinou po provedení první exekuce poučí a velmi často dělá vše proto, aby další exekuce nebyla úspěšná.

Exekutor musí také přihlídnout k tomu, v jakém poměru je vymáhaná částka a exekuční náklady, které by zvolený způsob vyžadoval.

Hlavním exekučním prostředkem a také prostředkem nejméně nákladným je

I. PŘIKÁZÁNÍ POHLEDÁVKY NA PENĚŽNÍ PROSTŘEDKY NA ÚČTECH VEDENÝCH U PENĚŽNÍCH ÚSTAVU A PŘIKÁZÁNÍ JINÉ POHLEDÁVKY

Před zahájením exekuce exekutor zjistí, u kterého ústavu a jaké účty dlužník má. To je často velmi problematické, protože dlužník může být klientem některé z malých bank a nalézt u nich účet je velmi zdoluhavá a často bezvysledná práce.

Není stanoveno, které účty může správce daně postihnout exekucí, jelikož daňová exekuce (narozdíl od exekuce z jakéhokoli jiného důvodu než daňového nedoplatku) na peněžní prostředky dlužníka na účtech vedených u bank a ne proti peněžním prostředkům na účtech dlužníka vedených bankami. Finanční úřad má tudíž právo zabavit finanční prostředky, které patří dlužníkovi a které jsou na účtu, který patří jinému subjektu.

Je pouze stanoveno, že za účelem daňové exekuce nesmí být zabaveny vklady na vkladních knížkách (ty mohou být zabaveny v rámci exekuce na věci movité), pojistné k opravě budovy, podpora při narození dítěte, pohřebné, dávky sociální péče. Je však těžko zjistitelné, jaký původ prostředky mají. Peněžní ústavy nesledují, odkud prostředky na účty přicházejí. Proto se

většinou toto omezení nesleduje a dlužník se proti případné exekuci na tyto prostředky odvolá. Potom je exekuce zrušena jako neoprávněné vymáhání.

Dalším omezením je, že (dle § 319 odst. 4 OSŘ) na účtě daňového dlužníka musí zůstat prostředky, které jsou určeny na mzdy pro zaměstnance dlužníka na výplatní období nejbližší ke dni, kdy byla exekuce zahájena. Toto skutečnost uvede dlužník v námitkách proti exekučnímu příkazu.

Exekuční příkaz se doručuje příslušnému peněžnímu ústavu, který se tímto stává poddlužníkem a zároveň i ručitelem, a dlužníkovi.

Tímto exekučním příkazem ukládá FÚ peněžnímu ústavu, aby po nabytí právní moci příkazu odepsal pohledávku s příslušenstvím z účtu a uhradil je po právní moci příkazu finančnímu úřadu.

Zároveň je v tomto příkaze zakázáno dlužníkovi, aby od doručení příkazu, jakkoli disponoval prostředky na účtě (příp. účtech) do výše částky, která má být odvedena (s výjimkou výše uvedených prostředků na mzdy zaměstnanců).

Exekuční příkaz se vztahuje i na částky, které přibydou na účtě v budoucnu, nestačily-li stávající prostředky na uhrazení pohledávky. Logicky však už většinou na tento účet žádné prostředky nepříjdou.

Peněžní ústav se stává ručitelem v případě, že nepostupoval podle exekučního příkazu a tím způsobil, že dlužnou částku se nepodařilo vymoci. Nejčastěji se jedná o případ, kdy banka nezadrží prostředky dlužníka a vyplatí je neoprávněně někomu jinému. Velmi často se tak stává, pokud banka prostředky dlužníka použije na splácení úvěru poskytnutého touto bankou dlužníkovi.

V případě přikázání jiné pohledávky je postup v podstatě stejný. Exekuční příkaz se doručuje daňovému dlužníkovi a osobě, která má závazek vůči daňovému dlužníkovi - poddlužníkovi - např. FÚ hledá faktury, které ještě nebyly daňovému dlužníkovi zaplaceny a tyto jeho odběratele vyhledá jako poddlužníky. Zde však může být problém najít faktury takových poddlužníků, kteří svůj závazek splní.

Daňovému dlužníkovi příkaz zakazuje jakkoli nakládat s touto pohledávkou. Poddlužníkovi zakazuje tuto pohledávku zaplatit daňovému dlužníkovi. Nabyde-li exekuční příkaz právní moci, vyplatí poddlužník pohledávku finančnímu úřadu. Není-li v té době ještě splatná, vyplatí ji finančnímu úřadu v době její splatnosti.

Stejně jako u banky se zde poddlužník stává ručitelem. V případě, že by způsobil, že nebylo možné pohledávku získat, stává se ručitelem a je možno na něm soudně vymáhat náhradu - např. zaplatí-li částku daňovému dlužníkovi, dohodne se s ním na zrušení,...

Častým důvodem proč je tento způsob neúspěšný je špatné propojení bankovní soustavy. Účet může být u některé z malých bank a není k dispozici žádná centrální evidence všech klientů všech bank, kde by se dal snadno najít příslušný účet. To také umožňuje, aby dlužník před přijetím exekučního příkazu převedl své prostředky na účet (nebo více účtů) do některé z menších a vzdálenějších bank a pak lze jen těžko tyto prostředky nalézt a vymáhat. Je to především nákladné a zdlouhavé.

Daňovému dlužníkovi se také může podařit převést prostředky na některý z účtů, na který nelze uplatnit exekuci.

Daňový dlužník může takto převést prostředky také např. dostane-li exekuční příkaz dříve než poddlužník, ten ještě neví o zákazu prostředky vydat. Tomu je možné částečně předejít tím, že poddlužníkovi je zaslán příkaz o něco dříve a také tím, že příkaz bude doručen osobně do vlastních rukou s podpisem a datem převzetí.

II. PRODEJ MOVITÝCH VĚCÍ

Výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí znamená, že daňový dluh bude uhrazen z výtěžku za prodej movitých věcí dlužníka.

Jedná se o věci, které má dlužník ve svém vlastnictví a může s nimi volně nakládat, především zařízení bytu nebo provozovny, příp. automobil.

Je taxativně vymezeno, které věci jsou exekucí nepostižitelné. Jsou to především věci, které dlužník nezbytně potřebuje k uspokojování svých hmotných potřeb a potřeb své rodiny, k plnění svých pracovních úkolů, ke svému podnikání.

Dále není možné zajistit a zpeněžit běžné oděvní součásti, obvyklé vybavení domácnosti, snubní prsten a podobné předměty, zdravotnické předměty a hotovost do 1000Kč.

O každém úkonu musí být vyhotoven protokol, kde je označen správce daně, místo, čas a předmět jednání, jména a příjmení účastníků, vyličení průběhu, zjištění, že exekuční příkaz byl doručen dlužníkovi, zjištění jména, příjmení a adresy manžela daňového dlužníka. Protokol musí být sepsán na místě a podepsán účastníky a osobami přibranými k jednání.

Protokol obsahuje i výzvu k zaplacení dlužné daně.

Dlužník může ještě po zahájení exekuce svůj dluh zcela nebo částečně uhradit.

Exekuční příkaz při prodeji movitých věcí je dlužníkovi doručen až při provádění výkonu. Obsahuje označení, že exekuce bude provedena prodejem movitých věcí, dále obsahuje pověření pracovníka k provedení exekuce, k přijímání peněz v hotovosti, případně obsahuje oprávnění ke vstupu do bytu nebo provozu a k prohlídce.

V exekučním příkaze je dlužníkovi zakázáno jakkoli nakládat s věcmi, které byly sepsány a určeny k exekuci. Porušení tohoto zákazu může být postiženo uložením pokuty nebo může být klasifikován jako trestný čin maření úředního rozhodnutí.

Po zahájení exekuce vykonavatel provede přímo v bytě nebo v jiném místě, kde jsou věci dlužníka, soupis předmětů, které budou k exekuci použity. Vykonavatel by měl sepsat především věci, které může dlužník nejspíše postrádat a které lze nejspíše zpeněžit (peníze, vkladní knížky, cenné sbírky, předměty z drahých kovů,...). Měly by to být věci takové hodnoty, aby z jejich prodeje bylo možné uhradit daňový dluh i náklady exekuce. Vhodné je při soupisu použít fotodokumentaci, aby bylo možné předměty identifikovat bez zdlouhavého popisu a aby byla vyloučena jejich záměna.

Jsou zde také popsány rodinné a majetkové poměry dlužníka tak, aby bylo možné určit postižitelnost jednotlivých věcí.

Vykonavatel může tento soupis provést i v nepřítomnosti dlužníka. Musí však mít písemné pověření správce daně. Oprávnění ke vstupu a prohlídce bytu či jiných uzavřených prostor, u nichž se předpokládá, že v nich má dlužník uloženy věci má ze zákona. K otevření zámku je třeba přizvat zámečníka a při prohlídce musí postupovat šetrně, aby nedošlo k další újmě dlužníka. Proti takovéto prohlídce může dlužník následně podat námitky. Při tomto postupu je vhodné ke vstupu do bytu i k soupisu přizvat ke spolupráci policii. Ta zároveň může zajistit pořádek při výkonu exekuce.

Dále vykonavatel k soupisu (i v přítomnosti i bez přítomnosti dlužníka) přibere vhodnou nezúčastněnou osobu pro zaručení řádného provedení soupisu (nejvhodnější je přibrat jako třetí osobu pracovníka orgánu obce příp. orgánu státní správy). Tato nezúčastněná osoba musí být uvedena a podepsána v protokolu a musí, jako všechny osoby zúčastněné na řízení, zachovat mlčenlivost.

Vyrozumění o provedení soupisu a soupis se předá daňovému dlužníkovi buď přímo na místě nebo se mu doručí poštou (není-li přítomen) a doručí se případně také manželovi dlužníka. Nikdo jiný nemá vyrozumění ani soupis obdržet.

Sepsané věci se označí úřední nálepkou, ponechají se na místě nebo uloží u správce daně, příp. u notáře, v bance atp. nebo se uskladní na jiném vhodném místě.

Vlastníkem daných věcí stále zůstává dlužník. Ztrácí pouze právo s nimi disponovat. Dlužníkovi patří i peníze po prodeji movitých věcí. Správce daně je pouze prostředníkem, který má právo zajistit věci a zprostředkovat jejich prodej. Získané peníze přecházejí na správce daně až po složení dlužné částky do pokladny nebo připsáním na účet. Odpovědnost za poškození nebo ztrátu věcí nese ten, kdo má věc v držení. I dlužník tedy může požadovat po správci daně náhradu takové škody. Dlužník má také možnost své zajištěné ještě neprodané věci vyplatit zaplacením celé dlužné částky nebo její části.

Po zajištění věcí vykonavatel tyto věci ocení, příp. zajistí jejich ocenění znalcem.

Dražba je povinnou formou pro zpeněžení sepsaných věcí. Je sice organizačně náročná, ale je jí možné zajistit co nejvyšší výtěžek z prodeje předmětů a zabránit se machinacím s cenou.

Oznámení o dražbě doručí správce daně daňovému dlužníkovi, případnému spoluvlastníkovi věci a okresnímu nebo obecnímu úřadu v místě, kde má dlužník sídlo nebo bydliště. Dále se dražební vyhláška zveřejní většinou tak, že se vyvěsí na úřední desce výše zmíněného úřadu a na úřední desce FÚ příp. finančního ředitelství a to minimálně po dobu 1 měsíce před konáním dražby.

Dražbu provádí vykonavatel. Dražby se nesmí účastnit ani vykonavatel ani daňový dlužník.

Vyvolávací cena dražené věci musí být 2/3 odhadní nebo úředně stanovené ceny věci. Dále dražba probíhá běžným způsobem.

Po vydražení musí nabyvatel věci přímo zaplatit cenu získané věci. Vlastnické právo na něho přechází po přiklepnutí ceny a zaplacení této ceny.

Dražba končí, jestliže výtěžek už postačí na pokrytí dlužné částky.

Jestliže se nepodaří věc vydražit, bude nařízena opětovná dražba. Jestliže ani opětovná dražba není úspěšná, uskuteční správce prodej převzetím za 2/3 odhadní ceny. Tento způsob však může působit jako neobjektivní a příliš často se nepoužívá.

Nepodaří-li se ani jedním způsobem předmět zpeněžit, navrátí se dlužníkovi.

Výtěžek dražby se přímo připíše na účet správce daně, když byla vedena pro jednu daňovou pohledávku. Bylo-li pohledávek více, budou uspokojovány podle pořadí vystavení exekučního příkazu.

Získá-li správce daně dražbou více prostředků, než jaký byl dluh, vyplatí zbývající prostředky dlužníkovi.

Tento způsob exekuce je úspěšně používán při získávání nedoplatků od FO v hodnotě průměrně do 50 000Kč.

Poměrně často používaným a výhodným případem tohoto druhu exekuce je zabrání tržby obchodní společnosti. Jedná se o peníze v hotovosti a tak je tento způsob jednoduchý a méně nákladný.

Vykonavatel musí věnovat velkou pozornost výběru vhodných věcí, které bude možné dobře zpeněžit a získat tak dostatečnou částku. Jestliže je takových věcí málo, potom je v exekuci nepokračuje a pokusí se získat prostředky jiným způsobem exekuce. Je však mnohdy obtížné předem odhadnout výsledek dražby.

PŘ. Exekuční náklady

Odhad ceny asi od 3000 Kč

Ostatní přímé náklady 1000 Kč

Náklady na dražbu - pronájem sálu 500 Kč

- zasílání vyhlášek 500 Kč

- ostatní 500 Kč

5 500 Kč

Částka, kterou tedy hradí dlužník je 4% z dlužné částky + tyto přímé náklady 5 500 Kč.

III. PRODEJ NEMOVITOSTÍ

Nemovitostí se rozumí dle občanského zákoníku pozemky a stavby spojené se zemí pevným základem.

Správce daně, provádějící exekuci, musí označit přesně a nezaměnitelně nemovitost, kterou chce prodat. Musí být uvedeno označení dle katastrálního úřadu a musí být uvedeny všechny případné listiny (kupní nebo darovací smlouva, doklady o nabytí dědictví, spis o dani z nemovitostí atp.) , které se dané nemovitosti týkají. Tím zároveň musí být jednoznačně prokázáno, že nemovitost je ve vlastnictví dlužníka.

Exekuční příkaz se doručuje dlužníkovi příp. jeho ručiteli a všem osobám, kterým tento exekuční příkaz ukládá nějakou povinnost. Výše jmenované osoby mohou proti tomuto rozhodnutí podat námitky do patnácti dnů. Dále se exekuční příkaz doručuje spoluvlastníkům nemovitosti (např. manželovi), osobám, které mají k nemovitosti předkupní nebo jiné věcné právo a také správci jiné dlužníkovi daně, aby byly informovány a mohly včas uplatnit svá práva.

Exekuční příkaz obsahuje zákaz, aby dlužník danou nemovitost převedl nebo zatížil břemenem. Dlužník má povinnost do patnácti dnů oznámit osoby, které mají k dané nemovitosti předkupní nebo jiné věcné právo.

Po nařízení daňové exekuce už není možné, aby na tuto nemovitost byla nařízena exekuce jiným věřitelem. Jiný věřitel, jestliže splní dané podmínky, může k exekuci přistoupit. Není už však vymáhajícím věřitelem a , nemá-li některá zvláštní práva, budou jeho pohledávky

uspokojeny až v pořadí za vymáhajícím věřitelem. Z daňové exekuce tedy mohou být uhrazeny i jiné daňové i nedaňové pohledávky.

Exekuční příkaz také obsahuje rozhodnutí o odhadu ceny nemovitosti.

Odhad ceny je proveden znalcem určeným správcem daně.

Odhad není nutné provádět, jestliže byl na danou nemovitost odhad proveden do jednoho roku před exekucí a jestliže se nezměnily žádné podstatné podmínky.

Při odhadu se také zjistí práva spojená s nemovitostí a závady vážnoucí na nemovitosti a vypočítá se přínos nebo újma, která z nich plyne oprávněnému příp. obtíženému.

Podle výsledků odhadu a s přihlédnutím k právům a závadám určí správce odhadní cenu.

Rozhodnutí o odhadní ceně opět doručí dlužníkovi a výše uvedeným osobám.

Je-li stanovena odhadní cena, vyhotoví správce daně dražební vyhlášku. V této dražební vyhlášce je určeno konání dražebního jednání. To se musí konat minimálně třicet dní od doby, kdy byla doručena dražební vyhláška poslední z oprávněných osob.

Dražební vyhláška se opět doručuje dlužníkovi, spoluvlastníkům a osobám, které mají k nemovitosti věcné nebo předkupní právo, a to do vlastních rukou. Dále se dražební vyhláška doručuje orgánům spravujícím daň, veřejné dávky příp. pojistné nemocenského pojištění (např. správci jiné dlužníkovi daně,...). Vyhláška je také vyvěšena na úřední desce správce daně a zveřejněna místním orgánem územní samosprávy (obecním nebo městským úřadem).

Dražební vyhláška musí obsahovat zejména čas a místo dražby, označení nemovitosti, odhadní cenu a způsob placení, závady a práva související s nemovitostí, výzvu k uplatnění práv atd.

Osoby, které mají zájem o koupi nemovitosti, musí před zahájením dražby složit jistotu a to ve výši poloviny dražební ceny. Tato jistota slouží k zajištění v případě, že by vydražitel celkovou cenu nezaplatil. V tom případě tato jistota propadne a bude alespoň tato část použita k uhrazení dlužné částky.

Dražitelé, kteří složili jistotu a nezískali danou nemovitost, obdrží tuto jistotu zpět předem stanoveným způsobem.

Dražba probíhá běžným způsobem dle OSŘ.

Vyvolávací cena je ve výši ceny odhadní a dražitelé mohou zvyšovat minimálně o 1000Kč.

Jestliže nikdo z dražících neprojeví zájem o nemovitost ani za vyvolávací cenu, zruší správce daně řízení. Toto řízení bude možné obnovit znovu po třech měsících.

Po udělení příklepu (vydražení nemovitosti) mohou přítomní vyjádřit své připomínky k průběhu dražby a tyto námitky se zapíší do protokolu.

Nabyde-li rozhodnutí právní moci, přechází vlastnictví věci na vydražitele ke dni udělení příklepu.

Rozhodnutí se opět doručuje dlužníkovi, vydražiteli a osobám, které v průběhu dražby vznesly námitky.

Jestliže vydražitel nezaplatí cenu v dané lhůtě, vydá správce daně rozhodnutí o nařízení opětovné dražby. Proti tomuto rozhodnutí může opět dlužník (příp. manžel) a výše uvedený vydražitel podat námitky do třiceti dnů ode dne doručení rozhodnutí. Při opětovné dražbě je už vyvolávací cena pouze 2/3 odhadní ceny.

Nezaplatí-li vydražitel ani dodatečně ve lhůtě pro podání námitek a neuzná-li správce daně podané námitky, přistoupí správce k opětovné dražbě.

Rozvrhové jednání je jednání, při němž se rozdělují dražbou získaná částka. Určí se pořadí a způsob uspokojování jednotlivých pohledávek.

Jednání je přítomen vydražitel, daňový dlužník, spolumajitel, a osoby, které přihlášily své nároky.

Podle OSŘ se pohledávky uspokojují v pořadí:

1. exekuční náklady
2. daně a poplatky, které mají přednostní zástavní právo a byly v posledních třech letech řádně přihlášeny
3. -pohledávky vymáhajícího správce daně
-pohledávky různým způsobem zajištěné (hypotečními zástavními listy, zástavním právem, nároky za věcná břemena,...)
4. pohledávky nedoplatků výživného splatné ke dni rozvrhu
5. pohledávky daní a poplatků, které nespadají pod bod 3.
6. ostatní pohledávky

Pohledávky v další skupině se uspokojují až když byla plně uspokojena skupina předchozí. Nestačí-li prostředky na uspokojení pohledávek celé skupiny, rozvrhnou se prostředky v této skupině poměrem. Výjimkou je skupina 3. Ta se skládá z podskupin pohledávek. Poměrem se

pohledávky rozdělí mezi podskupiny a v podskupině se pohledávky uspokojí podle pořadí jejich vzniku. Zpravidla má tak vymáhající správce daně zajištěnu přednostně 1/3 z vymožené částky.

V případě, že jsou všechny pohledávky uspokojeny a z výtěžku prodeje ještě zbyly nějaké prostředky, vrátí se tyto prostředky daňovému dlužníkovi.

Proti rozvrhovému rozhodnutí mohou osoby, kterých se týká, podat odvolání do třiceti dnů ode dne doručení.

1. Jedním z problémů tohoto způsobu je, že často je možné takto provést exekuci pouze na nemovitost, ve které dlužník (příp. jiné osoby) bydlí. Exekuce je vedena na nemovitost se všemi závadami vázajícími na nemovitosti, tedy i s případnou nájemní smlouvou. S nájemníkem (např. původním majitelem) se musí kupující vypořádat sám. Je velmi obtížné (spíše nemožné) najít kupce na trvale obydlenou nemovitost. Je však možné (a výhodné) , aby se správce daně dohodl s dlužníkem na zajištění náhradního ubytování. Uvolněnou nemovitost už je snazší prodat.

2. Ceny odhadů jsou v současné době poměrně vysoké. Tato částka se započítává do exekučních nákladů a platí ji dlužník. Narůstá mu tím výše dluhu.

PŘ.Dluh ... 100 000 Kč

Náklady zabavení ... 2%=2 000Kč

Odhad ... 20 000Kč

Náklady na prodej... 2%=2 000Kč

Nemovitost se ale nepodaří prodat.

Dluh se zvedl cca. o 30 000Kč, ale je stále nezaplacený.

FÚ si také někdy nechá udělat odhad předem, aby věděl, zda bude mít dražba vůbec efekt.

Tuto cenu za odhad však platí stát.

Podle různých metod odhadu také může být stanovena jiná cena nemovitosti.

PŘ. Nemovitost může mít oproti dluhu takovou hodnotu, že se opět exekuci dluh zvýší.

Dluh 100 mil.Kč

Nemovitost200tis.Kč

Za zabavení....2 mil.Kč

Za prodej2 mil.Kč

I kdyby se podařilo prodat nemovitost za dobrou cenu, nepokryjí se z těchto prostředků ani exekuční náklady.

Zákon však umožňuje vypsát exekuci jen na část dluhu a i procenta nákladů se vypočítají z této části. Stát tak může získat část své pohledávky. Záleží však na správném rozhodnutí pracovníka správce daně.

Právě proto, že tato metoda vyžaduje složitou organizaci a vyvolává výše uvedené problémy, není tak často používaná jako ostatní metody. Na FÚ Jilemnice je to pravděpodobně dáno i místními podmínkami. Ve velkých městech je patrně využívána více, protože o nemovitosti je větší zájem a je snazší nalézt kupce na většinu nemovitostí.

IV. SRÁŽKY ZE MZDY, JINÉ ODMĚNY NEBO JINÉHO PŘÍJMU

Je relativně snadným a proto často používaným způsobem exekuce.

Před zahájením správce daně může (nemá povinnost) upozornit daňového dlužníka na daňový nedoplatek a vyzve ho k dobrovolnému splnění povinnosti.

Dále vyzve správce dlužníka, aby oznámil zda a od koho pobírá mzdu nebo jiný pravidelný příjem. Vyzve ho také, aby zaplatil nedoplatek v náhradní lhůtě a zároveň ho v této výzvě upozorní, že po uplynutí této lhůty přistoupí k exekuci.

Hrozí-li, že by vymáhání bylo zmařeno, může správce zahájit exekuci bez výzvy.

Exekuční příkaz se zasílá daňovému dlužníkovi a plátcí mzdy (nebo jiného příjmu) do vlastních rukou.

Plátce mzdy musí poskytnout správci daně potřebné informace a musí spolupracovat se správcem v průběhu exekuce.

V exekučním příkaze je plátcí mzdy uložena povinnost srážet ze mzdy dlužníka částky v požadované výši a tyto částky zasílat na účet správce daně. Jestliže správce mzdy nesplní tuto povinnost případně srazí nižší částku, může na něho správce daně podat žalobu. Plátce mzdy je v tomto případě ručitelem za dlužnou částku.

Dlužník má také povinnost oznámit do jednoho týdne nového plátce mzdy, jestliže změní zaměstnání. Tomuto novému plátci mzdy musí dlužník předat potvrzení od dosavadního plátce o výkonu exekučního příkazu na srážky ze mzdy.

Plátce mzdy musí oznámit případné skončení pracovního poměru dlužníka, příp. musí oznámit jeho nového zaměstnavatele.

Musí vydat dlužníkovi potvrzení o exekuci pro nového zaměstnavatele. Nový zaměstnavatel si musí toto potvrzení vyžádat.

Výše srážek ze mzdy je zákonem omezena. Srážky jsou prováděny z čisté mzdy. Od této čisté mzdy se odečítá základní částka, která musí zůstat daňovému dlužníkovi. Tato částka činí 62% částky životního minima jednotlivce na daňového dlužníka, 25% životního minima jednotlivce na manžela, 25% životního minima jednotlivce na každou osobu, které poskytuje dlužník výživné.

Zbylá část čisté mzdy se rozdělí na třetiny. Pro vymáhání přednostních pohledávek (ke kterým patří i daňové pohledávky) je možné použít 2/3 z této části.

Jsou-li tímto způsobem vymáhány různé pohledávky, je na jejich uspokojení 1/3 rozdělena poměrně a druhá sražená třetina je použita na uspokojení pouze přednostních pohledávek (výživné, náhrady za ublížení na zdraví, náhrady za škody způsobené trestnými činy, daně a poplatky, nemocenské pojištění a důchodové zabezpečení). Z přednostních pohledávek se nejdříve uhradí výživné a ostatní pohledávky z této skupiny se uspokojují podle pořadí, jak byl doručen příkaz na srážky ze mzdy.

5. kapitola Finanční úřad Jilemnice

Patří mezi středně velké FÚ ve východních Čechách. Rozsahem působnosti, množstvím daňových subjektů a počtem zaměstnanců spadá do skupiny nejmenších FÚ s nejjednodušší strukturou. Pod jeho správu spadá 5 měst a 19 obcí. FÚ Jilemnice má celkem 25 zaměstnanců. Daňovou exekucí se zde zabývá jeden zaměstnanec.

5.1. Nárůst daňových nedoplatků na FÚ Jilemnice od 1.1. 1993

Tabulka D

Stav nedoplatků celkem k 31.12

ROK	Počet případů	Částka v Kč
1993	100	100
1994	1708	313
1995	1094	616
1996	753	871
k 30.6.1997	1162	3841

Jako výchozí rok byl brán rok 1993 a údaje z tohoto roku byly přepočteny jako základ 100. Údaje ostatních let byly přepočítány k tomuto základu.

V roce 1993 byly nedoplatky ještě relativně nízké. V roce 1993 se platily daně za rok 1992, tedy daně předchozí daňové soustavy.

Velký nárůst v červnu 1994 byl způsoben tím, že se jednalo o dobu splatnosti daní za rok 1993. Nejčastějšími příčinami nezaplacení daní byla neznalost nových daní a jistý zmatek v celém systému. Nejčastěji se mezi nedoplatky objevovala daň z nemovitosti, patrně proto, že pro tuto daň podává přiznání a platí každý běžný občan. Mnoho z nich ani nevědělo, že má tuto daň platit, příp. nevěděli přesně, jak který objekt zařadit a daň vypočítat. Největší částky nedoplatků připadly na DPH.

Dále už daňové nedoplatky narůstaly stále ale plynule.

Další výrazné zhoršení se projevilo do června 1997. Aféry kolem lehkých topných olejů a spekulace s odpočty DPH se projevíly skokovým nárůstem nedoplatků na dani spotřební a DPH.

5.3. Některé nejčastější nedoplatky na FÚ Jilemnice a možnosti jejich

vybrání

5.3.1. DPH

Mezi daňovými nedoplatky na FÚ Jilemnice tvoří nedoplatky na DPH 50%-ní část z celkové částky nedoplatků.

Časté problémy spojené s touto daní vyplývají z její konstrukce. Některým nedoplatkům by se tedy dalo předejít úpravou této konstrukce.

DPH je daň nepřímá. Poplatník ji platí v ceně zboží, příp. služby a plátce ji za něho odvádí státu.

DPH podléhá dodání zboží a převod nemovitostí, poskytování služeb a převod nebo využití práv z průmyslového nebo duševního vlastnictví a dovoz zboží.

Zdaňovacím obdobím je buď kalendářní měsíc nebo kalendářní čtvrtletí. Daň je splatná 25 dní po skončení zdaňovacího období.

Základem pro výpočet DPH je cena zdanitelného plnění (cena zboží, služby), která neobsahuje daň.

Pro výpočet DPH existují dvě sazby. Základní sazba 22% a snížená sazba 5%. Základní sazba se uplatňuje na zboží, kromě zboží uvedeného v příloze zákona o DPH, na které se uplatňuje sazba snížená. Snížená sazba se uplatňuje u služeb opět kromě služeb vyjmenovaných v příloze zákona o DPH, na které se uplatňuje sazba základní. V zákoně o DPH jsou také vyjmenována zdanitelná plnění, která jsou od DPH zcela osvobozena.

Tím, že existují dvě různé sazby daně, opět dochází k častým únikům. Plátce často uvádí jiné zboží, pro které je dána sazba snížená místo základní, atp. Případně uvádí různé sazby pro placení daně a pro odpočet daně. Ideální by tedy bylo, aby pro DPH existovala jednotná sazba. Zatím se však nepodařilo nalézt takovou sazbu, aby se výše příjmů státu zachovala a přitom ceny zboží (v nichž je zahrnuta DPH) nepřesáhly určitou únosnou mez. Zatím tedy stále používáme sníženou sazbu pro zboží nezbytné a pro zboží zbytné sazba základní.

Právě v současné době opět poslanci přicházejí s návrhem jednotné sazby ve výši 12-14%.

Plátce DPH má dále nárok na odpočet daně. Tento nárok má v případě, že nakoupené zboží, služby, ... použije na dosažení příjmů, ze kterých odvádí DPH. Odpočet si nemůže uplatnit na výdaje, které použil k dosažení příjmu osvobozeného od DPH.

Daňovou povinností je potom rozdíl mezi daní na výstupu (placenou plátcem) a uplatněným odpočtem.

Právě možnost odpočtu je častou příčinou nedoplatků na DPH a daňových podvodů.

Nejčastější příčiny vzniku nedoplatku na DPH (FÚ Jilemnice):

1. Složitost DPH

DPH má složitou konstrukci. Stává se proto často, že plátce neví, jak DPH účtovat a odvádět. Neznalost nebo nepochopení zákona o DPH je také častou příčinou špatných odpočtů nebo neodvedení daně. Plátce neví, za jaké plnění je možné nebo není možné uplatnit odpočet, atp. Pro tento případ by mohlo být řešením přepracování a zjednodušení daňových zákonů jako takových i jejich stylizace.

2. Fiktivní snižování daně na výstupu

Nejčastěji si snižuje plátce svou povinnost platit daň na výstupu tím, že místo své zdaňované činnosti uvede, že provádí činnost, která je od DPH osvobozená.

Mezi plnění, ze kterého plátce neodvádí DPH, patří také vývoz zboží, služeb,... Často se tedy setkáváme s případem, kdy prodejce si opatří falešnou celní deklaraci na vývoz zboží a smlouvu o vývozu a ve skutečnosti prodá zboží v tuzemsku za cenu s DPH.

Plátce pozmění účel, na který je zboží určeno nebo změní doklady o koupi zboží na zboží jiné. Plátce ho tak může přesunout mezi zboží, které je zdaňováno sníženou sazbou. Zaplatí tak místo 22%-ní daně pouze daň 5%-ní.

3. Zvyšování daně na vstupu

Daň na vstupu si plátce zvyšuje tím, že plátce si do nákladů jako náklady k dosažení obrátu za svá zdanitelná plnění započítává množství položek, které ve skutečnosti nejsou nákladem použitým na dosažení zisku. S tímto problémem se nesetkáváme jen u DPH, ale často i u daní z příjmu.

S tím souvisí i vědomé neoprávněné uplatňování odpočtu DPH nebo jeho zvyšování. Skutečnost, že odpočet je neoprávněný, může FÚ zjistit až při daňové kontrole. V té době už mohou být vzniklé neoprávněné odpočty tak rozsáhlé, že firma nemá tolik prostředků, aby je vrátila. FÚ může zjistit toto nezákonné zvyšování dřív, jestliže provede místní šetření v okamžiku podání přiznání.

Odpočty DPH jsou předmětem mnoha dalších spekulací

Existují případy, kdy by zákony měly být upraveny ve prospěch věřitele (prodávajícího). Zatím jsou stále zvýhodnění dlužníci.

pŘ. Firma A- plátce, dodá zboží, vyfakturuje ho a na základě této faktury musí odvést DPH

Firma B-kupující (dlužník) -zatím fakturu nezaplatila (často ani nezaplatí) , ale uplatní nárok na odpočet na základě faktury

Plátce totiž musí zaplatit DPH bez ohledu na to , zda dostal sám zaplacen. To dále vede k tomu, že prodávající stále častěji požadují platbu v hotovosti nebo se snaží vyhýbat vlastní daňové povinnosti.

Návrh na řešení tohoto případu je následující (s podobnými modifikacemi návrhu jsem se setkala i v odborném tisku). Ke zlepšení by vedlo, jestliže by DPH byla placena až v době, kdy plátce skutečně obdrží zdaněný příjem. Na druhé straně by bylo možné uplatnit odpočet, až když danou fakturu zaplatil a zaplatil DPH za svá uskutečněná plnění.

4. Snižování daně na vstupu

V případě dovozu by měla osoba, které je zboží propuštěno, zaplatit odpovídající DPH. Zde se však často setkáváme s případem tzv. "dvojí fakturace", kdy si plátce nechal vystavit druhou fakturu s mnohem nižší cenou. Tomu lze předejít tím, že DPH se platí na základě ocenění zboží bez ohledu na zahraniční kupní cenu. Toto opatření je už používáno při dovozu automobilů, protože právě při něm byla "dvojí fakturace" velice častá.

5. Plátce DPH správně vypočítá, ale daň neodvede

Tato situace samozřejmě existuje i u jiných druhů daní. Uvádím ji u DPH, protože právě u ní se s ní na FÚ Jilemnice setkávají nejčastěji.

Je to případ nejvíce se projevující u výrobních firem na začátku jejich existence. Firmy jsou většinou (alespoň částečně) v druhotné platební neschopnosti. Prostředky, které mají k dispozici, nejdříve použijí na splácení úvěrů a leasingu. Ty musí upřednostnit, aby jim zůstaly stroje pro jejich výrobu. Daň tak firma odsouvá až na poslední místo.

Řešení této situace závisí z velké části na rozhodnutí FÚ. Tím, že by daň vymáhal, by si většinou prostředky stejně nezajistil. Firma by musela přestat vyrábět. Tak by nezískala potřebné prostředky k zaplacení daně. V okolí Jilemnice berou ohled i na to, že zrušení výroby by znamenalo i zrušení pracovních míst, kterých je v místním regionu velký nedostatek.

FÚ tedy musí získat o dané firmě dostatečné informace, aby se mohl rozhodnout, zda se jedná o firmu seriózní, která daně neplatí skutečně z důvodů platební neschopnosti. Musí také uvážit životaschopnost této firmy. Podle zjištěných informací FÚ rozhodne, zda daně bude vymáhat nebo nechá firmu vyrábět a povolí jí splátky nebo odložení daně. Musí uvážit, jaká je šance, že tuto daň získá v plné výši.

5.3.2. Daň z převodu nemovitostí

Nedoplatky na této dani jsou také časté. Následující příklad je nejčastějším případem vzniku těchto nedoplatků. Zároveň je to i příklad, jak se některé firmy zbavují majetku, aby u nich nebylo možné provést úspěšně exekuci ani konkurs.

PŘ. Firma A je zadlužená a ví, že konkurs je nevyhnutelný. Najde tedy na svou nemovitost kupce-firmu C. Firma A také založí zcela fiktivní firmu B, které danou nemovitost prodá nejdříve. Firma B ještě před zapsáním do katastru prodá nemovitost firmě C (ta neví, že firma A je zadlužená)

Správně by tedy daň z převodu nemovitostí měla být zaplacená dvakrát:

1. Prodej A-B, kdy A je plátcem a B ručitelem, ani jedna z firem však už nemá žádné prostředky ani majetek, který by mohl být zabaven.
2. Prodej B-C, B je plátcem, ale nemá prostředky (vlastně neexistuje), C je ručitelem, daň od něho je možné vybrat.

V tomto případě ani není možné uplatnit odporovatelnost, aby bylo možné provést exekuci na nemovitost. Firma C totiž nevěděla o dluhu firmy A a tudíž nemohla rozpoznat záměr firmy A zbavit se majetku a tím poškodit věřitele.

Možným řešením vedoucí alespoň k částečnému zlepšení, by byla povinnost prokázat, že daň z převodu nemovitostí byla zaplacená ještě před zápisem do katastrálního rejstříku a před převodem vlastnického práva. Nabyvatel by dbal na to, aby daň byla zaplacená, aby svým majetkem mohl disponovat. Z katastrálního úřadu by také byl upozorněn FÚ, že dochází k převodu. V některých případech by tak mohl FÚ včas zareagovat a zamezit podvodným převodům.

V tomto i dalších případech by jistě také pomohlo zpřísnění podmínek pro založení firmy, aby se ztížila možnost zakládat firmy fiktivní, nefunkční (viz závěr).

5.3.3. Daň z příjmu FO ze závislé činnosti

Tato daň patří mezi nejjistější veřejné příjmy. Poplatník vlastně s touto daní nepřijde do styku. Strhává mu ji zaměstnavatel přímo ze mzdy (platu). Má-li zaměstnavatel dostatečně kvalifikovanou sílu na práci se mzdami zaměstnanců, nestává se, že by daň byla špatně vypočítaná nebo odvedená.

U této daně však bývá příčinou nedoplatku následující nezákonný případ:

Zaměstnavatel (plátce) svému zaměstnanci (poplatníkovi) daň řádně vypočítá a strhne z platu. Tuto daň však neodvede. Tak vlastně zaměstnavatel řeší špatnou finanční situaci firmy nebo se obohacuje na úkor státu i svých zaměstnanců.

Jestliže FÚ tento přestupek zjistí, většinou už firma peníze nemá.

Tento případ by měl být řešen zpřísněním postihů. Ve skutečnosti se vlastně nejedná ani o krácení daně, ale o krádež. Měl by mít tedy trestní odpovědnost a měl by být trestně postižitelný, jako za krádež. Toto opatření by jistě působilo především preventivně. V novele trestního zákona platné od 1.1.1998 byla právě tato trestní odpovědnost upravena.

5.3.4. Daň z příjmu FO

Příčinou vzniku nedoplatku na této dani jsou často pouze neznalost zákona anebo platební neschopnost.

Těchto nedoplatků je velké množství, ale v malých částkách (do 50 tis. Kč). Proto jsou také tyto nedoplatky relativně nejlépe vymahatelné.

U těchto případů mě zaujal paradox, kdy exekutor zde zabavuje v bytech nebo malých provozovnách majetek, aby získal částky řádově desetitisícové. Tím se také zvyšuje nespokojenost občanů a neochota k placení daní. Na druhé straně je možné vidět milionové částky, které je mnohem složitější vymáhat a vymáhání je často bezvýsledné.

5.3.5. Daň z příjmu PO

Je opět několik příčin nezaplacení této daně, se kterými se na FÚ v Jilemnici nejčastěji setkávají.

1. Celková platební neschopnost PO

Zde se musí FÚ rozhodnout, zda je reálné, že situace firmy se zlepší a je tedy výhodné povolit splátky nebo s daní posečkat. V opačném případě, kdy zjistí, že firma pravděpodobně není schopná prosperovat a její dluhy by tedy stále narůstaly, je proveden konkurs.

2. PO nemá řádně vedené účetnictví nebo si neuvědomuje potřebu hotovosti příp. se jí nepodařilo dostatek hotovosti si zajistit a v době, kdy má platit daně, nemá k dispozici potřebnou částku v hotovosti (resp. na účtě).

Tento případ řeší FÚ většinou povolením splátek. Ve splátkách je většinou možné nedoplatky tohoto typu vybrat v plné výši.

3. Daňový podvod, kdy PO byla založena jen proto, aby oddanila FO nebo jiné PO

5.3.6. Daň z nemovitostí

Na této dani jsou také četné nedoplatky, ale pouze v malých částkách. V Jilemnici a hlavně v jejím okolí, které také patří do působnosti FÚ Jilemnice, je mnoho rekreačních oblastí. Je zde tedy velké množství chat. Největším problémem v tomto případě je, že daň z nemovitostí je vázána místní příslušností k FÚ v místě, kde je daná nemovitost. Majitel je často špatně dosažitelný, příp. je obtížné ho vůbec nalézt.

Jestliže se jedná o získání malé částky, může se stát, že korespondence (upomínky, výzvy) a hledání tak nákladné, že to, co by získaly obce (daň z nemovitostí plyne do rozpočtu obcí), by vynaložil stát. FÚ musí kontaktovat např. pojišťovnu nebo banku a zjistit, odkud posílá nebo kam mu zasílají peníze nebo korespondenci. Tak mohou zjistit, kde se skutečně zdržuje a zaslat výzvu, atp.

Jestliže se jedná o velké částky, bývá to už případ velké firmy, která je celkově zadlužená a jsou tedy také velice obtížně vymahatelné.

Další z příčin nezaplacení této daně je to, že je to daň týkající se všech vlastníků nemovitostí. Tedy i běžných občanů, kteří se tolik neorientují v daňových zákonech. Zejména v této horské oblasti jsou to často starší lidé, důchodci a lidé v tomto směru málo informovaní. Často tedy ani nevědí, že tato daňová povinnost existuje a je zejména pro starší generaci velmi obtížné vyplnit správně daňové přiznání a daň správně zaplatit.

Takto vzniklé nedoplatky je však jednoduché získat. FÚ musí upozornit povinného na jeho daňovou povinnost a příp. poradit s daňovým přiznáním.

Pro tuto daň spolupracuje FÚ úzce s katastrálním úřadem. Ten sděluje FÚ majitele jednotlivých nemovitostí a případné změny vlastnictví.

6. Kapitola - Společnost s ručením omezeným

S. s r.o. je kapitálovou obchodní společností. V ČR je velice častou obchodní společností. Velkou výhodou této společnosti je, že zde dochází ke spojení kapitálových prostředků a zároveň rozdělení podnikatelského rizika. Majetek společnosti je oddělen od osobního majetku společníků, který je nepostižitelný. To znamená, že za závazky společnosti ručí společnost celým svým majetkem, ovšem společníci pouze do výše svého nesplaceného vkladu.

Povinná výše vkladu do této společnosti je minimálně 100 000 Kč a na společníka minimálně 20 000 Kč. Z toho před zapsáním do obchodního rejstříku musí být splaceno 30% z každého vkladu (příp. celý vklad, je-li pouze jeden společník), minimálně musí být splaceno celkem 50 000 Kč.

Společnost vzniká zápisem do obchodního rejstříku. Při zápisu musí být přiložena společenská smlouva, oprávnění k podnikatelské činnosti a prohlášení správce vkladu, že bylo splaceno 30% vkladu (příp. celý vklad). V obchodním rejstříku je zapsáno obchodní jméno a sídlo společnosti, předmět podnikání, jména a bydliště jednatelů, výše základního vkladu (tato zapsaná výše je rozhodující pro ručení společníků), výše vkladu zaplaceného ke dni zápisu, bydliště členů dozorčí rady.

Výše jmenované výhody s. s r.o. jsou bohužel velice častou příčinou toho, že daně od s. s r.o. jsou nejčastějšími případy nedoplatků.

Například:

- osoba založí fiktivní společnost na oddanění jiných společností
- firma převede majetek do jiné společnosti nebo nově založené společnosti, aby na tomto majetku nemohla být provedena exekuce ani konkurs

Nedoplatky pak není možné vymáhat, protože společnost už prostředky ani majetek nemá a společníci svůj vklad splatili.

Řešením pro tyto případy by mohlo být těchto několik bodů:

a) Propojení obchodního rejstříku a zpřísnění podmínek pro založení společnosti

-propojit obchodní rejstřík celostátně tak, aby v každém místě byly kdykoli dostupné informace o každé společnosti a osobě figurující v jakékoli společnosti jako společník, jednatel, atp.

Založení nové firmy společníkem nebo jednatelem jiné společnosti by pak bylo možné až v případě, že původní společnost, má splněny všechny své závazky. Příp. by byla stanovena hranice dluhu. Pod touto hranicí by bylo možné, aby společník, který vystoupil z této společnosti nebo chce vlastnit ještě jinou nezávislou firmu, tuto firmu založil.

Jestliže by dluh překročil tuto hranici, mohl by společník založit novou firmu až pokud by prokázal, že společnost uhradila své závazky tak, že jsou pod touto hranicí.

b) spol. s r.o. , které je osoba A společníkem, ručila (alespoň částečně) za závazky jiné s. s r.o., které je daná osoba A také společníkem.

c) Jednatelé (příp. zakladatelé) společnosti by nesli trestní odpovědnost za opakované nesplnění závazků společnosti. Společníci by tak vyvíjeli maximální úsilí, aby se společnost nezadlužila nebo aby alespoň dluhy nenarůstaly do neúnosné výše. Snížil by se tak počet společností, které fungují stále, přestože nejsou výdělečné a jejich dluhy neustále narůstají. Tím se snižují nejen příjmy SR, ale i příjmy jiných firem. Ty se tak, ne vlastní vinou, dostávají do druhotné platební neschopnosti, opět neplatí daně, nemohou více investovat a rozvíjet se a způsobují stejnou situaci dalším firmám. Taková řetězová reakce tak neustále snižuje příjmy veřejných rozpočtů a zpomaluje rozvoj ekonomiky.

Dluhy takovýchto neprosperujících firem už později není možné ani vymáhat ani získat konkursem, protože jejich částka převyšuje hodnotu majetku.

e) Povinný vklad (celý nebo postupně) by před zápisem do obchodního rejstříku měl být složen na určitý přesně určený účet, který by byl kontrolován státem. Tak by při případných problémech byly alespoň částečně uspokojeny pohledávky věřitelů (tedy i státu).

Také by to už předem odrazovalo některé zakladatele, kteří začínají bez prostředků a bez reálných propočtů, zda jejich podnik bude úspěšný. Odrazovalo by to také zakladatele, kteří zakládají s. s. r. o. pouze za účelem daňových (a jiných) podvodů

7.kapitola - Propojení institucí

Při zjišťování daňových subjektů, jejich finanční situace, hledání jejich účtů, jejich zaměstnavatelů,... musí FÚ spolupracovat vzájemně mezi sebou i s dalšími institucemi. Tyto instituce (soudy, zaměstnavatelé, orgány státní správy, zdravotní a sociální pojišťovny, úřady práce, banky, pošty a jiné PO i FO) mají povinnost sdělovat FÚ potřebné informace. Někdy je obtížné najít instituci, ke které je daňový subjekt příslušný, atp. Např. v případě bank může mít dlužník svůj účet u některé malé banky ve zcela jiném místě než má bydliště a potom může být komplikované tento účet najít. FÚ získává většinu informací formou zasílání výzev. V současné době, kdy i korespondence je poměrně drahá, bývá i takovéto zjišťování nákladné. Podobně je problematické najít plátce daně z nemovitosti, kdy plátce může mít bydliště zcela jinde než nemovitost (=daňovou povinnost). Jestliže své bydliště změní a změnu neohlásí, je opět složité a nákladné ho vyhledat.

Pravděpodobně jedinou cestou ke zlepšení by bylo, aby vždy určité instituce měly centrální evidenci všech osob (klientů bank, zaměstnanců, pojištěnců,...) To však bohužel není možné z hlediska složitosti, stálých změn ale i nákladnosti. Vedlo by to pravděpodobně ke snížení pružnosti celé ekonomiky a k opětovnému zvyšování byrokracie.

Prozatím z hlediska daní existuje registr všech daňových subjektů. Dále má každý FÚ k dispozici kompletní seznam všech plátců DPH a spotřební daně, kteří existují v ČR.

Jistým zlepšením již ve fázi vzniku podnikatelských a tedy i daňových subjektů, by mohlo být propojení živnostenských registrů a odborů a obchodních rejstříků a s tím spojené výše uvedené zpřísnění podmínek pro udělování povolení k založení společnosti příp. zaregistrování společnosti.

8. kapitola - ZÁVĚRY

Aby se zlepšila situace při vybírání i vymáhání daní, je nutné upravit vlastní konstrukce jednotlivých daní a daňových zákonů i zákonů ostatních - obchodní zákoník, živnostenský zákon, trestní právo,...

Je nutné hledat takové varianty, které by co nejvíce zabránily obcházení zákonů a podvodům. Zároveň by však tato opatření neměla nadměrně zatěžovat a omezovat poctivě jednající subjekty. Najít takovéto optimum je samozřejmě velice obtížné a vyžaduje neustálé úpravy a změny.

1. Zpřísnění podmínek pro zakládání společností

Pro zakladatele, kteří chtějí založit novou společnost a kteří již dříve neúspěšně vedli nějakou společnost, tak, že firma zkrachovala, by byla možnost založení nové společnosti omezena (např. časově) nebo (v příp. opakovaných neúspěchů) by jim založení další firmy nemělo být povoleno. Dále by neměl mít možnost zakládat novou firmu, jestliže jiná společnost, ve které je současně společníkem, neplatí řádně své závazky.

Dále při zakládání společnosti měl být předložen přesně vypracovaný podnikatelský plán a rozpočty. Tím by se snížil počet společností, které jsou zakládány buď bez reálných představ o tom, co bude podnikání obnášet a zda může prosperovat a také počet společností, které jsou zakládány pouze za účelem podvodů.

2. Úprava u DPH

Upravit placení daně tak, aby plátce mohl zaplatit DPH až v době, kdy příjem skutečně obdrží. Zároveň ale také zpřísnit uplatnění odpočtu tak, aby plátce mohl uplatnit odpočet až poté, co dané zboží, materiál, atp. skutečně zaplatí a zaplatí vlastní daňovou povinnost na DPH za uskutečněná plnění.

3. Trestní odpovědnost

V této oblasti byly učiněny kroky v poslední době. V novele trestního zákona (par. 147) bylo upraveno, že zaměstnavatelé, kteří neodvedou za své zaměstnance daň nebo pojistné (které je jim strháváno z platu) může být potrestán peněžitým trestem nebo odnětím svobody. Trest bude prominut pouze v případě, že by dlužník dodatečně zaplatil. Tato novela by mohla zlepšit

situaci při vybírání daně z příjmu FO ze závislé činnosti. Na druhé straně má ještě nedostatky v tom, že znevýhodňuje subjekty, které mají zaměstnance a nepostihuje tzv. "Švarcův systém".

Další novela trestního zákona (par. 148) upravuje zkrácení daně, cla, pojistného a jiné povinné platby nebo vylákání výhody na některé z plateb. tyto případy mohou být opět trestány peněžitým trestem nebo odnětím svobody.

Tato novela může zlepšit situaci při neoprávněně uplatněných odpočtech DPH. Podvodem, který byl trestný, byl prozatím jen případ, kdy byla založena "prázdna" společnost jen za účelem vylákání odpočtu. V této novele je postižitelný odpočet, který vyláká plátce tím, že uvede zkreslené nebo předstírané údaje.

4. Změna poměru mezi přímými a nepřímými daněmi ve prospěch nepřímých

Ta by vedla ke zlepšení vybírání daní nepřímo. Tím, že by přímé daně byly nižší, zůstávalo by spotřebitelům více prostředků, více by nakoupili a obchodní společnosti by tak odváděly více daní nepřímých.

Rozdělení by také bylo spravedlivější v tom smyslu, že např. zaměstnanci si nemohou svou daňovou povinnost nijak snížit, zatímco podnikatelské subjekty mohou uplatnit různé náklady a tak platit daň nižší.

Nepřímé daně zatím stále figurují mezi nedoplatky více, ale pokud by se na ně soustředila pozornost a zlepšila jejich kontrola a provedly se další úpravy, mohla by tato změna vést ke zlepšení daňové situace.

5. V neposlední řadě by měl být kladen velký důraz na výběr, školení a také kontrolu pracovníků správce daně.

Často je důležité, jak se pracovník rozhodne - zda vymáhat nebo ne, zda nechat firmu fungovat a posečkat s daní, jakou formu vymáhání použít, atd.

V některých případech je přínosné, že obě strany (tedy i pracovník správce daně) jsou ochotné se dohodnout. Např., v případě, kdy exekucí by nebylo možné získat takovou částku, jako když

dlužník prodá zastavenou věc sám. Tím může i dlužník získat, protože získá ještě část prostředků zpět.

Daňová exekuce a navrhované úpravy mohou působit dojmem, že jsou příliš omezující a že mohou v některých případech poškodit poctivě podnikající a jednající subjekty. Je tedy nutné zdůraznit, že ve všech fázích daňového řízení (tedy i daňové exekuce) má daňový subjekt (i jiné zúčastněné osoby) možnost podat odvolání nebo námitky.

Hypotetická úvaha:

Předpokládáme-li, že by podobná procenta pro možnost vymožení jako na FÚ Jilemnice (viz. příloha č. 5) platila v celostátním měřítku, dojdeme k následujícím hodnotám:

Daňové nedoplatky v roce 1996.....40,9mld Kč

- z toho vymáháno 77%.....31,5 mld. Kč

- z toho vymoženo 22%..... 9 mld. Kč

- nevymoženo 55%.....22,5 mld. Kč

Schodek státního rozpočtu 1997.....14,933 mld. Kč

Jestliže by se tedy podařilo upravit zákony tak, aby bylo možné získat alespoň polovinu nevymožených nedoplatků (15,75 mld. Kč), mohli bychom mluvit o vyrovnaném SR.

SEZNAM LITERATURY

1. Gebarowský J., Podnikatel, daně, finance II., Linde Praha a.s., 1994
2. Kubátová K. a kolektiv, Moderní průvodce daňovým systémem, Grada, 1994
3. Kolektiv autorů Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu a oddělení 252 Ministerstva financí ČR, Daňová exekuce, 1996
4. Vančurová A., Láchová L., Daně a sociální zabezpečení - Daňový systém ČR, VŠE Praha, 1995
5. Svátková S., Bakalářské minimum z daní, Trizonia, 1994
6. Obchodní zákoník v platném znění
7. Zákony v platném znění:
Zákon č.337/1992 Sb., o správě daní a poplatků
Zákon č.588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty
8. Měsíčník Finance a úvěr, 1/1998

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1 - Tabulka A - Struktura příjmů státního rozpočtu ČR, 1 strana

Příloha č.2 - Tabulka B - Struktura příjmů místních rozpočtů, 1 strana

Příloha č.3 - Tabulka C - Nárůst daňových nedoplatků v ČR, 1 strana

Příloha č.4 - Tabulka E - Nedoplatky vymáhané a vymožené na FÚ Jilemnice, 1 strana

Příloha č.5 - Formuláře exekučních příkazů

Příloha č. 1- Tabulka A
 STRUKTURA PŘÍJMU STÁTNÍHO ROZPOČTU

Druh příjmů	Příjmy za rok 1997 v mil. Kč	% z celkových příjmů
I. DAŇOVÉ PŘÍJMY	469 687	94,5
Daně z příjmů FO	31 600	6,4
-ze závislé činnosti	22 100	4,4
- zvláštní sazba	9 500	1,9
Daně z příjmů PO	39 400	7,9
DPH	114 000	22,9
Spotřební daně	64 700	13
Správní a soudní poplatky	4 000	0,8
Silniční daň	4 300	0,9
Popl. za užívání dálnic	900	0,2
Clo	16 000	3,2
Daň dědická, darovací a z převodu nemovitostí	4 100	0,8
Pojistné na sociální zabezpečení, na politiku zaměstnanosti a daně z objemu mezd	189 487	38
Ostatní daňové příjmy	1 200	0,2
II. NEDAŇOVÉ PŘÍJMY	25 093	5
Příjmy z vlastní činnosti, odvody příspěvkových organizací, sankční platby, vratky transferů, úroky	13 791	2,8
Přijaté splátky půjček	11 302	2,2
III. KAPITÁLOVÉ PŘÍJMY	470	0,1
IV. PŘIJATÉ DOTACE	1 551	0,3
PŘÍJMY SR CELKEM	496 801	100

Investiční výdaje ze zdrojů: 1. mil.

PŘÍJMY MÍSTNÍCH ROZPOČTŮ CELKEM

Údaje v tabulce A a B převzaty z měsíčníku FINANCE A ÚVĚRY

Příloha č. 2 - Tabulka B

PŘÍJMY MÍSTNÍCH ROZPOČTU - rozpočtů okresních úřadů a obcí

Druh příjmu	Příjmy za rok 1997 v mil. Kč	% z celkových příjmů
I . DAŇOVÉ PŘÍJMY	72 000	55
Daň z příjmu FO	53 900	41,2
-ze závislé činnosti	39 400	30,1
-ze samostatné výdělečné činnosti	14 500	11
Daň z příjmů PO	11 100	8,5
Správní a soudní poplatky	2 100	1,6
Poplatky za znečišťování životního prostředí a za využívání přírodních zdrojů	600	0,5
Ostatní daně a poplatky z vybraných činností a služeb	3 700	2,8
Daně z majetku- daň z nemovitosti	3 700	2,8
II. NEDAŇOVÉ PŘÍJMY	21 100	16,1
Z vlastní činnosti a odvody přebytků organizací	8 200	6,3
Příjmy z pronájmu a prodeje	12 900	9,9
III: KAPITÁLOVÉ PŘÍJMY	6 000	4,6
IV. PŘIJATÉ DOTACE	31 655	24,2
neinvestiční dotace ze SR	18 723	14,3
neinvestiční dotace od rozpočtů centrální úrovně	490	0,4
investiční dotace ze SR	3 772	2,9
investiční dotace od rozpočtů centrální úrovně	7 270	5,6
investiční dotace ze státních fondů	1 400	1,1
PŘÍJMY MÍSTNÍCH ROZPOČTU CELKEM	130 755	100

Údaje v tabulce A a B převzaty z měsíčníku FINANCE A ÚVĚR,1/1998

NÁRUST DAŇOVÝCH NEDOPLATKU V ČR

ROK	Počet subjektů v mil.	Daňové nedoplatky v mld.Kč	Kumulativně
			Vybráno v mld. Kč
1993	5,09	9,9	245,1
1994	5,72	16,8	531,5
1995	6,14	26,6	856
1996	6,18	40,9	1210,5

ROK	Přírůstky nedoplatků mld. Kč	v	Přírůstky vybraných daní v mld. Kč	Podíl nedoplatků z částek vybraných v %
1993	9,9		245,1	4,04
1994	6,9		286,4	3,16
1995	9,8		324,5	3,11
1996	14,3		354,5	3,38

Údaje viz. Hospodářské noviny 24. září 1997

5.2. Přehled vymáhaných a vymožených nedoplatků

na daních daňové soustavy platné od 1.1.1993 na FÚ Jilemnice

Nedoplatky vymáhané v roce

Nedoplatky vymožené

ROK	Počet případů	Č ástka	Počet případů	Č ástka
1993	4	14	1	3
1994	1	10	0,5	2
1995	9	87	5	13
1996	30	77	16	22
k 30.6.1997	20	85	5	3

Počet případů - % z celkového počtu nedoplatků

Částka - % z celkové konkrétní částky nedoplatků

Čj. _____

E X E K U Č N Í P Ř Í K A Z

na srážku ze mzdy, jiné odměny za závislou činnost nebo náhrady za pracovní příjem, důchody, sociální a nemocenské dávky, stipendia apod.
dle § 73 odst. 6 písm. b) zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů

Dlužník:

DIČ:

Plátce mzdy, jiné odměny za závislou činnost nebo náhrady za pracovní příjem, důchodu, sociální a nemocenské dávky, stipendia apod. (dále jen "plátce mzdy"):

DIČ:

Uvedený dlužník nezaplatil ke dni _____ 199 _____ podepsanému správci daně podle

a) vykonatelného výkazu nedoplatků

Položka číslo:

1. Čj. _____ sestaveného ke dni _____ 199 _____, *)

b) vykonatelného rozhodnutí

Položka číslo:

2. Čj. _____ vydaného dne _____ 199 _____,

3. Čj. _____ vydaného dne _____ 199 _____,

4. Čj. _____ vydaného dne _____ 199 _____,

5. Čj. _____ vydaného dne _____ 199 _____, *)

c) ustanovení

Položka číslo:

6. § _____ odst. _____ písm. _____ zákona č. _____ / _____ Sb.,

7. § _____ odst. _____ písm. _____ zákona č. _____ / _____ Sb.,

8. § _____ odst. _____ písm. _____ zákona č. _____ / _____ Sb.,

9. § _____ odst. _____ písm. _____ zákona č. _____ / _____ Sb.,

splatnou zálohu na daň, *)

Položka číslo:

částku - v částce*):

splatnou:

_____ Kč _____ 199 _____,

_____ Kč _____ 199 _____,

_____ Kč _____ 199 _____,

_____ Kč _____ 199 _____,

tj. celkem částku _____ Kč.

Podle § 73a odst. 3 a 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon") se uvedená celková částka nedoplatků zvyšuje o exekuční náklady za výkon zabavení ve výši _____ Kč na **vykonatelný nedoplatek** ve výši _____ Kč).

Kč (slovy: _____

Kč).

U dlužných částek nedoplatků, které jsou uvedeny pod jednotlivými položkami níže, byl dlužník správcem daně vyzván k jejich zaplacení v náhradní lhůtě dle § 73 odst. 1 zákona:

Položka číslo:

_____ výzva čj. _____ ze dne _____ 199 _____,

_____ výzva čj. _____ ze dne _____ 199 _____,

_____ výzva čj. _____ ze dne _____ 199 _____,

_____ výzva čj. _____ ze dne _____ 199 _____, *)

1. Exekučním příkazem nařízené srážky ze mzdy lze provádět jen do výše vymáhané pohledávky (§ 73 odst. 7 zákona; § 27 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů; dále jen "OSŘ").
2. Srážky se provádějí z čisté mzdy, která se vypočte tak, že se od mzdy odečte záloha na daň z příjmů fyzických osob srážená z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na všeobecné zdravotní pojištění (dále jen "srážené částky"). Srážené částky se vypočtou podlé podmínek a sazeb platných pro dlužníka v měsíci, za který se čistá mzda zjišťuje.
Do čisté mzdy se započítávají i čisté odměny za vedlejší činnost, kterou dlužník vykonává u toho, u koho je v pracovní poměru. Nezapočítávají se však do ní částky poskytované na náhradu nákladů spojených s pracovním výkonem, a to zejména při pracovních cestách (§ 277 OSŘ).
3. Z čisté mzdy, která zbývá po odečtení základní částky a která se zaokrouhlí směrem dolů na částku dělitelnou třemi vyjádřenou v celých korunách, lze srazit k vydobytí pohledávky správce daně jen jednu třetinu. Pro přednostní pohledávky uvedené v § 279 odst. 2 OSŘ se srážejí dvě třetiny. Přednostní pohledávky se uspokojují nejprve z druhé třetiny a teprve nestačí-li tato třetina k jejich úhradě, uspokojují se spolu s ostatními pohledávkami z první třetiny (§ 279 odst. 1 OSŘ).
4. Základní částka, která nesmí být podle § 278 občanského soudního řádu sražena dlužníkovi z měsíční mzdy, činí 1 500 Kč na osobu dlužníka a po 600 Kč na každou osobu, které je povinen poskytovat výživné. Na manžela dlužníka se započítává 600 Kč, i když má samostatný příjem. Na dítě, jež manželé společně vyživují, se započítává 600 Kč každému manželovi zvlášť, jsou-li srážky prováděny ze mzdy obou manželů. Částka 600 Kč se nezapočítává na žádného z těch, v jejich prospěch byl nařízen výkon rozhodnutí pro pohledávky výživného, jestliže výkon rozhodnutí dosud trvá (Nařízení vlády ČF č. 185/1993 Sb., o nezabavitelných částkách).
Přikáže-li správce daně provádění srážek ze mzdy několika plátcům mzdy, určí jim jednotlivě, jakou část základní částky nemají srážet. Kdyby příjem dlužníka nedosahoval u některého plátce mzdy ani uvedené části základní částky, je plátec mzdy povinen oznámit to správci daně, který exekuční příkaz vydal (§ 298 odst. 1 OSŘ).
5. Částka, nad kterou se zbytek čisté mzdy vypočtené podle § 279 odst. 1 věty první občanského soudního řádu srazí bez omezení, činí 3 000 Kč (Nařízení vlády ČR č. 185/1993 Sb., o nezabavitelných částkách).
6. Vyplácí-li plátec mzdy měsíční mzdu nadvakrát (jako zálohu a vyúčtování), může přiměřené srážky provést dlužníkovi již ze zálohy. Výplatu srážek správci daně provede však vždy až po uplynutí příslušného měsíce. Dochází-li k výplatě mzdy za několik měsíců najednou, je třeba vypočítat srážky za každý měsíc zvlášť (§ 285, 286 OSŘ).
7. Jsou-li srážky ze mzdy prováděny k vydobytí několika pohledávek, uspokojí se jednotlivé pohledávky z první třetiny zbytku čisté mzdy podle svého pořadí bez ohledu na to, zda jde o přednostní pohledávky nebo o pohledávky ostatní. Dochází-li podle § 279 odst. 1 OSŘ ke srážkám z druhé třetiny zbytku čisté mzdy, uspokojí se z ní bez zřetele na pořadí nejprve pohledávky výživného a teprve pak podle pořadí ostatní přednostní pohledávky. Pořadí pohledávek se řídí dnem, kdy byl plátcí mzdy doručen exekuční příkaz (§ 280 OSŘ).
8. Sráženou částku vyplatí plátec mzdy přímo správci daně. Má-li však být z provedených srážek uspokojeno několik pohledávek, může plátec mzdy zaslat sráženou částku soudu, který ji rozvrhne mezi oprávněné a sám provede výplatu. Plátec mzdy je povinen zaslat sráženou částku soudu, jestliže mu to na žádost některého z oprávněných nařídí předseda senátu. Sráženou částku je plátec mzdy povinen správci daně vyplatit, i když sám má vůči němu peněžitou pohledávku, kterou by si jinak mohl započíst (§ 291 OSŘ).
9. Dlužník je povinen:
 - a) úzce spolupracovat se správcem daně při správném vybrání daně. Přitom je povinen dodržovat zákony i ostatní obecně závazné právní předpisy.
 - b) přestal-li pracovat u dosavadního plátce mzdy, musí to oznámit do jednoho týdne podepsanému správci daně. Do jednoho týdne musí podepsanému správci daně rovněž oznámit, že nastoupil práci u jiného plátce mzdy, a to se současným sdělením jeho přesného jména nebo názvu, bydliště, místa podnikání nebo sídla.
 - c) předat novému plátcí mzdy potvrzení od dosavadního plátce mzdy o tom, zda byla nařízena exekuce srážkami z jeho mzdy, kým a v čí prospěch.
10. Plátec mzdy dlužníka je povinen:
 - a) oznámit podepsanému správci daně do jednoho týdne, že u něho přestal dlužník pracovat. Zároveň zašle podepsanému správci daně vyúčtování srážek, které ze mzdy dlužníkovi provedl a vyplatil správci daně, a oznámit mu, pro které pohledávky byla exekuce nařízena srážkami ze mzdy a jaké pořadí mají tyto pohledávky. Současně, je-li mu známo, oznámit též přesné jméno nebo název, bydliště, místo podnikání nebo sídlo nového plátce mzdy dlužníka.
 - b) vydat dlužníkovi pro nového plátce mzdy potvrzení o tom, zda byl nařízen výkon rozhodnutí srážkami z jeho mzdy, kým a v čí prospěch,
 - c) při přijímání občana do práce vyžádat si od něho potvrzení od dosavadního plátce mzdy podle bodu 11. písm. b) tohoto poučení. Zjistí-li ten, u koho dlužník nastoupil nově do práce, že byla nařízena exekuce srážkami z jeho mzdy, oznámí to bez odkladu správci daně, který exekuci nařídil.
11. Je-li dlužník ve výkonu vazby nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, postupuje se podle zvláštních předpisů.
12. Při exekuci srážkami z pracovní odměny členů družstev a z příjmů, které dlužníkovi nahrazují odměnu za práci, zejména důchodu, nemocenského, peněžité pomoci v mateřství, stipendia, náhrady ucházejícího výdělků, náhrady poskytované za výkon společenských funkcí a z hmotného zabezpečení uchazeče o zaměstnání se použijí ustanovení § 299 a násl. OSŘ.

(označení správce daně)

V _____ dne _____ 199 _____

DORUČENKA

Čj. _____

EXEKUČNÍ PŘÍKAZ

na prodej movitých věcí

dle § 73 odst. 6 písm. c) zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů

Dlužník:

DIČ:

P.T.

DIČ:

Uvedený dlužník nezaplatil ke dni _____ 199 _____ podepsanému správci daně podle

a) vykonatelného výkazu nedoplatků

Položka číslo:

1. Čj. _____ sestaveného ke dni _____ 199 _____, *)

b) vykonatelného rozhodnutí

Položka číslo:

2. Čj. _____ vydaného dne _____ 199 _____,

3. Čj. _____ vydaného dne _____ 199 _____,

4. Čj. _____ vydaného dne _____ 199 _____,

5. Čj. _____ vydaného dne _____ 199 _____, *)

c) ustanovení

Položka číslo:

6. § _____ odst. _____ písm. _____ zákona č. _____ / _____ Sb.,

7. § _____ odst. _____ písm. _____ zákona č. _____ / _____ Sb.,

8. § _____ odst. _____ písm. _____ zákona č. _____ / _____ Sb.,

9. § _____ odst. _____ písm. _____ zákona č. _____ / _____ Sb.,

splatnou zálohu na daň, *)

Položka číslo:

částku - v částce*):

splatnou:

_____ Kč _____ 199 _____,

_____ Kč _____ 199 _____,

_____ Kč _____ 199 _____,

_____ Kč _____ 199 _____,

tj. celkem částku _____ Kč.

U dlužných částek nedoplatků, které jsou uvedeny pod jednotlivými položkami níže, byl dlužník správcem daně vyzván k jejich zaplacení v náhradní lhůtě dle § 73 odst. 1 zákona:

Položka číslo:

_____ výzva čj. _____ ze dne _____ 199 _____,

_____ výzva čj. _____ ze dne _____ 199 _____,

_____ výzva čj. _____ ze dne _____ 199 _____,

_____ výzva čj. _____ ze dne _____ 199 _____, *)

(označení správce daně)

V _____ dne _____ 199 _____

DORUČENKA

Čj. _____

EXEKUČNÍ PŘÍKAZ

na prodej nemovitosti

dle § 73 odst. 6 písm. d) zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů

Dlužník:

DIČ:

P.T.

DIČ:

Uvedený dlužník nezaplatil ke dni _____ 199 _____ podepsanému správci daně podle

a) vykonatelného výkazu nedoplatků

Položka číslo:

1. Čj. _____ sestaveného ke dni _____ 199 _____,*)

b) vykonatelného rozhodnutí

Položka číslo:

2. Čj. _____ vydaného dne _____ 199 _____,
3. Čj. _____ vydaného dne _____ 199 _____,
4. Čj. _____ vydaného dne _____ 199 _____,
5. Čj. _____ vydaného dne _____ 199 _____,*)

c) ustanovení

Položka číslo:

6. § _____ odst. _____ písm. _____ zákona č. _____ / _____ Sb.,
7. § _____ odst. _____ písm. _____ zákona č. _____ / _____ Sb.,
8. § _____ odst. _____ písm. _____ zákona č. _____ / _____ Sb.,
9. § _____ odst. _____ písm. _____ zákona č. _____ / _____ Sb.,

splatnou zálohu na daň,*)

Položka číslo:

částku - v částce*):

splatnou:

_____ Kč _____ 199 _____,
_____ Kč _____ 199 _____,
_____ Kč _____ 199 _____,
_____ Kč _____ 199 _____,

tj. celkem částku _____ Kč.

Podle § 73a odst. 3 a 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon") se uvedená celková částka nedoplatků zvyšuje o exekuční náklady za výkon zabavení v částce _____ Kč na **vykonatelný nedoplatek** ve výši

_____ Kč (slovy: _____ Kč).

U dlužných částek nedoplatků, které jsou uvedeny pod jednotlivými položkami níže, byl dlužník správcem daně vyzván k jejich zaplacení v náhradní lhůtě dle § 73 odst. 1 zákona:

Položka číslo:

_____ výzva čj. _____ ze dne _____ 199 _____,
_____ výzva čj. _____ ze dne _____ 199 _____,
_____ výzva čj. _____ ze dne _____ 199 _____,
_____ výzva čj. _____ ze dne _____ 199 _____,*)

Čj. _____

E X E K U Č N Í P Ř Í K A Z

na přikázání pohledávky na peněžní prostředky dlužníků na účtech vedených u bank
dle § 73 odst. 6 písm. a) zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů

Dlužník:

DIČ:

Banka:

DIČ:

Uvedený dlužník nezaplatil ke dni _____ 199 ____ podepsanému správci daně podle

a) vykonatelného výkazu nedoplatků

Položka číslo:

1. Čj. _____ sestaveného ke dni _____ 199 __, *)

b) vykonatelného rozhodnutí

Položka číslo:

2. Čj. _____ vydaného dne _____ 199 __,

3. Čj. _____ vydaného dne _____ 199 __,

4. Čj. _____ vydaného dne _____ 199 __,

5. Čj. _____ vydaného dne _____ 199 __, *)

c) ustanovení

Položka číslo:

6. § _____ odst. _____ písm. _____ zákona č. _____ / _____ Sb.,

7. § _____ odst. _____ písm. _____ zákona č. _____ / _____ Sb.,

8. § _____ odst. _____ písm. _____ zákona č. _____ / _____ Sb.,

9. § _____ odst. _____ písm. _____ zákona č. _____ / _____ Sb.,

splatnou zálohu na daň, *)

Položka číslo:

částku - v částce*):

splatnou:

— Kč _____ 199 __,

— Kč _____ 199 __,

— Kč _____ 199 __,

— Kč _____ 199 __,

tj. celkem částku _____ Kč.

Podle § 73a odst. 3 a 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon") se uvedená celková částka nedoplatků zvyšuje o exekuční náklady za výkon zabavení ve výši _____ Kč na **vykonatelný nedoplatek** ve výši _____ Kč).

Kč (slovy: _____

Kč).

U dlužných částek nedoplatků, které jsou uvedeny pod jednotlivými položkami níže, byl dlužník správcem daně vyzván k jejich zaplacení v náhradní lhůtě dle § 73 odst. 1 zákona:

Položka číslo:

— výzva čj. _____ ze dne _____ 199 __,

— výzva čj. _____ ze dne _____ 199 __,

— výzva čj. _____ ze dne _____ 199 __,

— výzva čj. _____ ze dne _____ 199 __, *)

Čj. _____

E X E K U Č N Í P Ř Í K A Z**na přikázání jiné pohledávky**

dle § 73 odst. 6 písm. a) zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů

Dlužník:

DIČ:

Poddlužník:

DIČ:

Uvedený dlužník nezaplatil ke dni _____ 199 ____ podepsanému správci daně podle

a) vykonatelného výkazu nedoplatků

Položka číslo:

1. Čj. _____ sestaveného ke dni _____ 199 __,*)

b) vykonatelného rozhodnutí

Položka číslo:

2. Čj. _____ vydaného dne _____ 199 __,

3. Čj. _____ vydaného dne _____ 199 __,

4. Čj. _____ vydaného dne _____ 199 __,

5. Čj. _____ vydaného dne _____ 199 __,*)

c) ustanovení

Položka číslo:

6. § _____ odst. _____ písm. _____ zákona č. _____ / _____ Sb.,

7. § _____ odst. _____ písm. _____ zákona č. _____ / _____ Sb.,

8. § _____ odst. _____ písm. _____ zákona č. _____ / _____ Sb.,

9. § _____ odst. _____ písm. _____ zákona č. _____ / _____ Sb.,

splatnou zálohu na daň,*)

Položka číslo:

částku - v částce*):**splatnou:**

____ Kč _____ 199 __,

____ Kč _____ 199 __,

____ Kč _____ 199 __,

____ Kč _____ 199 __,

tj. celkem částku _____ Kč.

Podle § 73a odst. 3 a 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon") se uvedená celková částka nedoplatků zvyšuje o exekuční náklady za výkon zabavení ve výši _____ Kč na **vykonatelný nedoplatek** ve výši

_____ Kč (slovy: _____ Kč).

U dlužných částek nedoplatků, které jsou uvedeny pod jednotlivými položkami níže, byl dlužník správcem daně vyzván k jejich zaplacení v náhradní lhůtě dle § 73 odst. 1 zákona:

Položka číslo:

____ výzva čj. _____ ze dne _____ 199 __,

____ výzva čj. _____ ze dne _____ 199 __,

____ výzva čj. _____ ze dne _____ 199 __,

____ výzva čj. _____ ze dne _____ 199 __,*)

Čj. _____

V Ý Z V A

k zaplacení daňového nedoplatku v náhradní lhůtě
dle § 73 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků ve znění pozdějších předpisů

Daňový dlužník:

DIČ:

Při prohlídce Vašeho osobního účtu v evidenci daní jsme zjistili, že jste ke dni _____ 199 _____ nezaplatil na dani:

a příslušenství:

_____ za období _____	částku _____ Kč,	částku _____ Kč,
_____ za období _____	částku _____ Kč,	částku _____ Kč,
_____ za období _____	částku _____ Kč,	částku _____ Kč,
_____ za období _____	částku _____ Kč,	částku _____ Kč,
	částku _____ Kč,	částku _____ Kč,

tj. celkem _____ Kč,

základní lhůta splatnosti již uplynula.

Vyzýváme Vás proto, abyste shora vykázané nedoplatky zaplatil v náhradní lhůtě nejpozději do _____ dnů po obdržení této výzvy na tyto účty:

nedoplatek na dani _____,	na účet č. _____
poplatek na dani _____,	v _____,
variabilní symbol _____,	variabilní symbol _____.
nedoplatek na dani _____,	na účet č. _____
poplatek na dani _____,	v _____,
variabilní symbol _____,	variabilní symbol _____.
nedoplatek na dani _____,	na účet č. _____
poplatek na dani _____,	v _____,
variabilní symbol _____,	variabilní symbol _____.
nedoplatek na dani _____,	na účet č. _____
poplatek na dani _____,	v _____,
variabilní symbol _____,	variabilní symbol _____.

Prohlašujeme-li ve stanovené lhůtě této výzvy a vykázaný nedoplatek nezaplatíte, bude nedoplatek bez dalšího vymáhán daňovou exekucí dle § 73 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Proti této výzvě můžete podat písemně nebo ústně do protokolu u podepsaného správce daně odvolání, a to ve lhůtě patnácti dnů ode dne, který následuje po doručení této výzvy. Podané odvolání nemá odkladný účinek (§ 73 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

otisk
úředního
razítka

(podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněného pracovníka správce daně)